Sfântul cuvios Eufrosin, bucătarul, ocrotitorul gospodinelor
Turcia
(s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie)

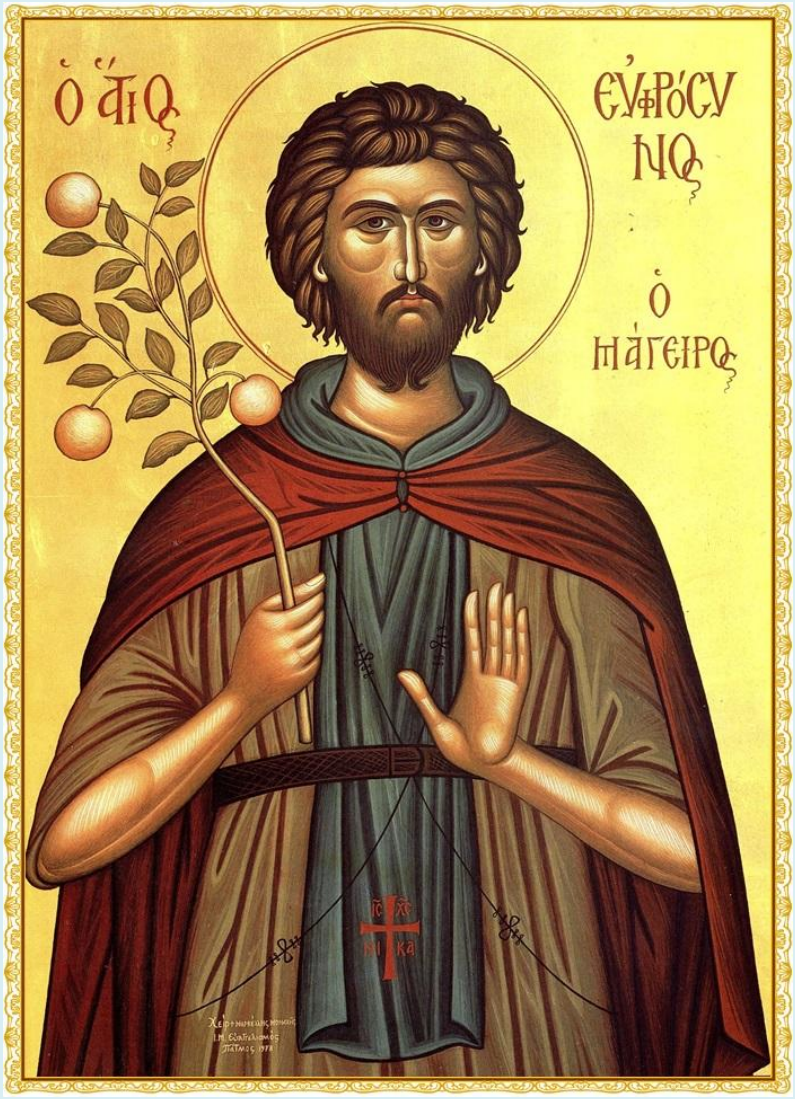

Materiale despre Sfântul cuvios Eufrosin:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Eufrosin

https://archive.org/details/@steaemy?query=Eufrosin

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Eufrosin

***

Sfântul Eufrosin a fost bărbat simplu, dar dumnezeiesc. El a slujit ca bucătar într-o mânăstire din Amoreea, în veacul al nouălea. Într-o noapte, stareţul mânăstirii s-a văzut pe sine în Rai, iar acolo se afla şi Eufrosin, bucătarul. Acesta a cules trei mere dintr-unul din pomii Raiului şi le-a dăruit stareţului. Când s-a

trezit din vis, stareţul a văzut pe perna lui trei mere nemaipomenit de frumoase şi de parfumate. El 1-a aflat degrabă pe Eufrosin şi 1-a întrebat: „Frate, unde ai fost azi-noapte?" „Am fost unde ai fost şi Sfinţia ta, părinte" a răspuns plăcutul lui Dumnezeu. Atunci stareţul a descoperit taina întregii obşti şi cu toţii au recunoscut sfinţenia lui Eufrosin. De aceea, temându-se de laudele oamenilor, Eufrosin, bucătarul a ieşit îndată în taină din mânăstire şi s-a sălăşluit într-un loc necunoscut, până la sfârşitul vieţii lui.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
Acatistul Sfântului Eufrosin, bucătarul 6
Vieţile Sfinţilor - Sfântul Eufrosin bucătarul, ocrotitorul gospodinelor 16
Sfântul Eufrosin, bucătarul - drumul spre sfințenie 19
Sinaxar - Pomenirea cuviosului părintelui nostru Eufrosin, bucătarul 20
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria; Sfântul cuvios Eufrosin, bucătarul 23
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria; Sfântul cuvios Eufrosin, bucătarul 25
Proloagele din 11 septembrie 29
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 11 septembrie 35
Pomenirea Sfintei cuvioase Theodora 35
Pomenirea Sfântului Pafnutie, mărturisitorul 36
Sfântul prea cuvios Eufrosin, bucătarul 36
Pomenirea Sfintei muceniţe Ia 37
Pomenirea Sfinţilor mucenici Diodor, Didim şi Diomid 37
Cântare de laudă la Sfânta cuvioasă Teodora 37
Vasilios Kalliakmánis - Sfântul Eufrosin: simplul bucătar, ajuns în Rai 41
Sfantul Eufrosin, bucătarul şi merele din Rai, poveste pentru cei mici 44
Arhim. Mihail Daniliuc - Din bucătărie în Rai 47
Radu Alexandru - Sfântul Eufrosin, bucătarul - Să gătim semenilor ca lui Dumnezeu 50
Merele cuviosului Eufrosin 54
Icoane 63

Evanghelia şi Apostolul zilei

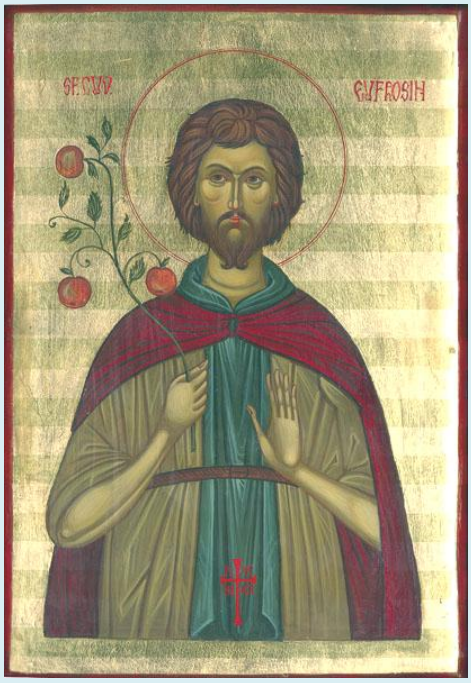

Evanghelia

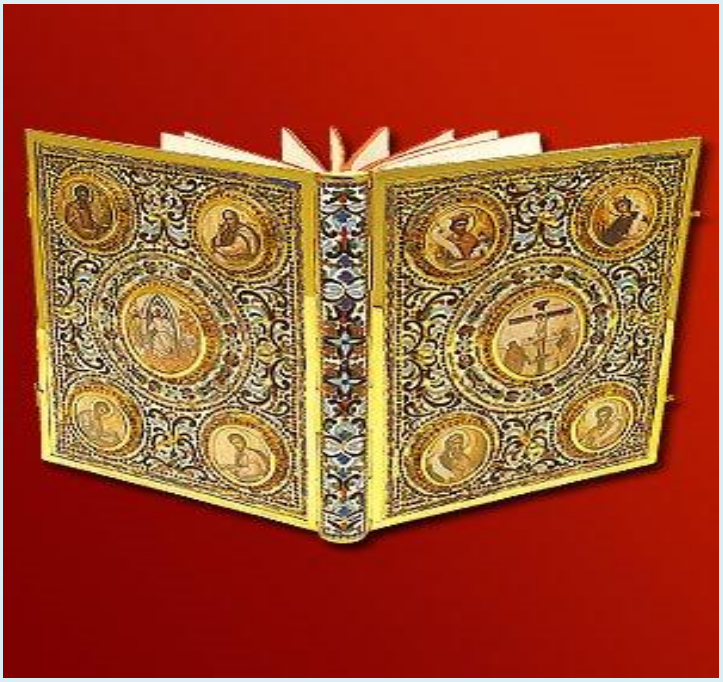

Ioan 12, 19-36

19. Deci fariseii ziceau între ei: Vedeţi că nimic nu folosiţi! Iată, lumea s-a dus după El.

20. Şi erau nişte elini din cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare.

21. Deci aceştia au venit la Filip, cel ce era din Betsaida Galileii şi l-au rugat zicând: Doamne, voim să vedem pe Iisus.

22. Filip a venit şi i-a spus la Andrei şi Andrei şi Filip au venit şi I-au spus lui Iisus.
23. Iar Iisus le-a răspuns, zicând: A venit ceasul ca să fie preaslăvit Fiul Omului.
24. Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă.
25. Cel ce îşi iubeşte sufletul îl va pierde; iar cel ce îşi urăşte sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viaţa veşnică.
26. Dacă-Mi slujeşte cineva, să-Mi urmeze şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă-Mi slujeşte cineva, Tatăl Meu îl va cinsti.
27. Acum sufletul Meu e tulburat şi ce voi zice? Părinte, izbăveşte-Mă, de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.
28. Părinte, preaslăveşte-Ţi numele! Atunci a venit glas din cer: Şi L-am preaslăvit şi iarăşi Îl voi preaslăvi.
29. Iar mulţimea care sta şi auzea zicea: A fost tunet! Alţii ziceau: Înger I-a vorbit!
30. Iisus a răspuns şi a zis: Nu pentru Mine s-a făcut glasul acesta, ci pentru voi.
31. Acum este judecata acestei lumi; acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
32. Iar Eu, când Mă voi înălţa de pe pământ, îi voi trage pe toţi la Mine.
33. Iar aceasta zicea, arătând cu ce moarte avea să moară.
34. I-a răspuns deci mulţimea: Noi am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac şi cum zici Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălţat? Cine este acesta, Fiul Omului?
35. Deci le-a zis Iisus: Încă puţină vreme Lumina este cu voi. Umblaţi cât aveţi Lumina ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu ştie unde merge.
36. Cât aveţi Lumina, credeţi în Lumină, ca să fiţi fii ai Luminii. Acestea le-a vorbit Iisus şi plecând, S-a ascuns de ei.

Apostol

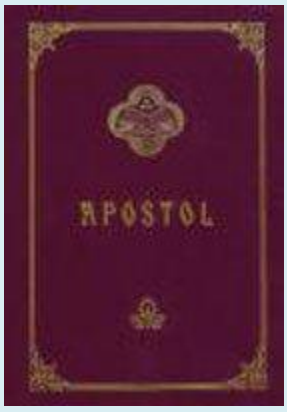

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 6, 11-18

Fraţilor,
11. Vedeţi cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mâna mea.
12. Câţi vor să placă în trup, aceia vă silesc să vă tăiaţi împrejur, numai ca să nu fie prigoniţi pentru crucea lui Hristos.
13. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc să vă tăiaţi voi împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru.
14. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine şi eu pentru lume!
15. Că în Iisus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.
16. Şi câţi vor umbla după dreptarul acesta - pace şi milă asupra lor şi asupra Israelului lui Dumnezeu!
17. De acum înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu, semnele lui Iisus.
18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraţilor! Amin.

Acatistul Sfântului Eufrosin, bucătarul

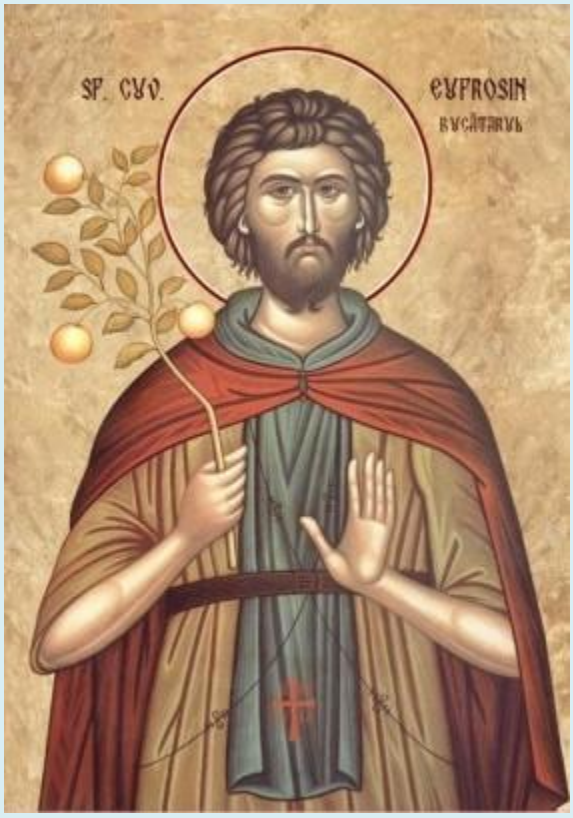

Acatistul Sfântului Eufrosin, bucătarul (s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie):

https://www.academia.edu/86730331/Acatistul_Sf%C3%A2ntului_Eufrosin_buc%C4%83tarul_11_septembrie_

https://archive.org/details/ac_20220916

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfantului-eufrosin-bucatarul-s-v-11-septembrie-s-n-24-septembrie/271985161

****

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Gabriel Merişescu - Acatistul Sf. Eufrosin bucătarul - 11 septembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=fS10H5i7MSw

&&&

Condacul 1

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule prea ales al Domnului Hristos, tu, cel care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea aceasta de laudă şi de mulţumire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!***

Icosul 1

Din părinţi neînvăţaţi tu ai răsărit, însă pe cei de bun neam, în lucrarea celor bune cu mult i-ai întrecut. Pentru aceasta, şi noi nevrednicii îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, că din părinţi evlavioşi ai răsărit;
Bucură-te, că ei pe calea cea dreaptă te-au povăţuit;
Bucură-te, că odată cu vârsta, şi râvna îţi creştea;

Bucură-te, că de la părinţii tăi, mult ai învăţat;
Bucură-te, că Hristos te-a ales Lui a-I sluji;
Bucură-te, că ai vrut să-L urmezi în ascultare;
Bucură-te, că la toţi pildă te-ai făcut;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 2

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule cel cuvios al Domnului Hristos, tu care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 2

Sfinte părinte Eufrosin, tu, care bucătar ai fost rânduit cu ascultarea, mult ai trudit în bucătărie, gătind masă fraţilor, pentru care auzi de la noi acestea:
Bucură-te, bucătar al lui Hristos;
Bucură-te, părinte şi cuvios;
Bucură-te, chip al ascultării;
Bucură-te, noian al răbdării;
Bucură-te, pildă a credinţei;
Bucură-te, izvor al umilinţei;
Bucură-te, chip de monah iscusit;
Bucură-te, că pe mulţi ai miluit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 3

Tu, cuvioase părinte, ai slujit fraţilor, nu ca unor oameni, ci ca lui Dumnezeu Însuşi. Cu smerenie şi cu supunere, tu te-ai ostenit neîncetat, pentru care şi noi îţi grăim aşa: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ziua şi noaptea, trudind din greu în ascultarea ta, postul şi rugăciunea, în tot timpul şi locul te-au însoţit. De aceea, nici noi nu pregetăm a-ţi grăi acestea:
Bucură-te, fântână ce har izvorăşti;
Bucură-te, că pe acesta din destul tu îl reverşi;
Bucură-te, că grea ţi-a fost ascultarea;
Bucură-te, că mare ai avut răbdarea;
Bucură-te, că şi plată ai primit pe măsură;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a întărit;
Bucură-te, că Lui să-I slujeşti tu ţi-ai dorit;
Bucură-te, că şi fraţilor pildă te-ai făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 4

Tu, prin fapta bună pildă la toţi te-ai făcut, căci nicicând de la truda grea în lături nu te-ai dat. De aceea, şi de la noi primeşti acum imn de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 4

Cuvioase părinte Eufrosin, tu aprinzând întru tine focul cel duhovnicesc al dumnezeieştii dragoste, ai ars ca o făclie pentru care primeşti de la noi laudele acestea:
Bucură-te, că ocări multe ai luat;
Bucură-te, că defăimări şi necinste, asemeni ai răbdat;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu te-a mistuit;
Bucură-te, că aceasta unui foc aprins s-a asemuit;
Bucură-te, ca lui flacără tot mereu creştea;
Bucură-te, că la cele cereşti mintea îţi suia;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă, o dragoste arzând;
Bucură-te, că tuturor pildă te-ai făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 5

Fierbând bucatele fraţilor, ţie însuţi masă ţi-ai gătit în Cereasca Împărăţie, cuvioase părinte Eufrosin. De aceea, primeşti de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 5

Prin viaţa ta cea îmbunătăţită, tu te-ai săturat dimpreună cu cei pentru care s-a zis: „Fericit cel ce va prânzi în împărăţia lui Dumnezeu”. De aceea, îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, că tu în taină ai slujit;
Bucură-te, că la vedere osteneala ţi s-a răsplătit;
Bucură-te, că cereştilor daruri te-ai învrednicit;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a găsit vrednic în dumnezeiasca ascultare;
Bucură-te, că nouă tuturor, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a răsplătit, cu daruri din plin;
Bucură-te, că din acestea la toţi s-a împărţit;
Bucură-te, că-n Rai, lăcaş ţi-a pregătit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 6

Preotul care slujea în mânăstire cu tine şi care dorea să cunoască în ce chip este Raiul, Dumnezeu i-a descoperit taina aceasta prin tine, cuvioase părinte, pentru care împreună cu el îţi grăim: ***Aliluia!***

Icosul 6

Aşadar, i-a descoperit Dumnezeu vedenie, cuvioase părinte Eufrosin pentru care dimpreună cu el îţi grăim aşa:

Bucură-te, că el mult se ruga;
Bucură-te, c-o tainică dorinţă avea;
Bucură-te, ca să ştie cum este Raiul voia;
Bucură-te, că prin tine, i-a fost descoperit;
Bucură-te, că văzându-te acolo era nedumerit;
Bucură-te, că de o mare bucurie el a fost cuprins;
Bucură-te, că asemeni şi frica l-a pătruns;
Bucură-te, că fumuseţi nespuse acolo a văzut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 7

Desfătarea Raiului, Dumnezeu ţi-a dăruit pentru viaţa ta cea jertfelnică şi părintele tău, răspuns viu prin tine a primit, pentru care şi noi, împreună cu el îţi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Întrebat fiind, apoi, şi dacă ,,stăpânire" ai peste vreuna din acele nespuse frumuseţi, tu i-ai spus: ,,Pe cât pot, pe atâta dau". Pentru aceasta dimpreună cu el, şi noi îţi grăim aşa:
Bucură-te, că ceresc dar tu ai aflat;
Bucură-te, cel bogat cu adevărat;
Bucură-te, că dar nepreţuit, tu ai dobândit;
Bucură-te, că din el cu toţii au primit;
Bucură-te, că ei mult se bucurau;
Bucură-te, că pe Cel din cer, ei Îl proslăveau;
Bucură-te, tu, vasul prea ales;
Bucură-te, că pe pământ fiind, spre Rai tu ai purces;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 8

Şi i-a arătat preotul lui Eufrosin spre merele din pom, din care luând el trei i le-a pus în basma spunându-i: ,,Primeşte cele ce ai cerut şi te îndulceşte" Pentru aceasta, şi noi alături de el îţi grăim: ***Aliluia!***

Icosul 8

Preotul luând merele, cu frică şi multă bucurie s-a trezit din vedenie, crezând că a visat chiar in momentul când toaca bătea şi îi chema la slujba Utreniei. Pentru aceasta, noi îţi grăim acestea:
Bucură-te, că preotul mult se bucura;
Bucură-te, c-a sa bucurie creştea;
Bucură-te, că binecuvântare a cerut la tine;
Bucură-te, că trei mere, tu i-ai oferit;
Bucură-te, că lui Dumnezeu, el I-a mulţumit;

Bucură-te, că cerescul dar, mult l-a bucurat;
Bucură-te, că minuni multe prin ele s-au făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 9

Trezindu-se din somn, preotul se minuna încă de cele văzute, însă pe toate le lua drept un vis aievea. De aceea, şi noi, într-un cuget cu el, îţi grăim aşa: ***Aliluia!***

Icosul 9

Răspândind merele dăruite de tine, cuvioase părinte, negrăită mireasmă şi noi, împreună cu preotul, te lăudăm aşa:
Bucură-te, că dar din cer pe pământ ne-ai trimis;
Bucură-te, c-a lor mireasmă, pe toţi i-a uimit;
Bucură-te, că şi o aleasă mireasmă răspândeau;
Bucură-te, că din ele doar gustând de bucurie s-au umplut;
Bucură-tă, c-o putere tămăduitoare purtau;
Bucură-te, că şi negrăit de frumoase erau;
Bucură-te, că din ele, cu toţii au gustat;
Bucură-te, că la cele cereşti mintea le era;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 10

Venind apoi la slujbă, în sobor el te-a aflat şi cu jurământ, pe tine, el a prins a te-ntreba, unde ai fost în noaptea dinainte, pentru care noi, îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Aflând, că-ntr-adevăr, în Rai ai fost cu o noapte în urmă, pe Dumnezeu, cel ce dă un asemenea dar şi har aleşilor Săi, Îl prea mărea, iar noi, ţie îţi cântăm acestea:
Bucură-te, părinte prea iubit;
Bucură-te, că-n cer, sălaş tu ţi-ai gătit;
Bucură-te, că din râvnă şi răbdare el a fost zidit;
Bucură-te, c-acestea mai tari s-au dovedit, ca piatra de granit;
Bucură-te, că în trup fiind, la cer erai răpit;
Bucură-te, că acolo cu îngerii stăteai;
Bucură-te, că lui Dumnezeu cu ei Îi slujeai;
Bucură-te, că şi imne de slavă cu ei Îi înălţai;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 11

Cu jurământ înainte, fiind prins de preot, silit ai fost a-i spune adevărul tot, pentru care împreună cu el, şi noi te lăudăm cântându-ţi: ***Aliluia!***

Icosul 11

Sfârşindu-se Utrenia şi adunându-i pe fraţi, preotul a prins a le spune despre vedenia sa, povăţuindu-i la o vieţuire asemenea:

Bucură-te, că fraţilor pildă te-ai făcut;
Bucură-te, cel lui Dumnezeu plăcut;
Bucură-te, că cinste, nicicând nu ţi-ai dorit;
Bucură-te, că pe aceasta de prisos, tu ai socotit;
Bucură-te, că de aceasta mereu tu te-ai ferit;
Bucură-te, că acesteia i-ai preferat ocara;
Bucură-te, cel grabnic în a-ţi împlini ascultarea;
Bucură-te, că bine ţi-ai săvârşit alergarea;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 12

Temându-te tu, cuvioase părinte de multa cinstire ce ţi-ar fi adus-o mai apoi fraţii, cei ce mai înainte te nesocoteau, te-ai tăinuit fugind de slava omenească, pentru care şi noi îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Fugind aşadar de slava omenească, ai dobândit-o din plin pe aceea cerească, unde acum te veseleşti cu toţi îngerii şi sfinţii. Pentru aceasta, şi noi îţi cântăm acestea:

Bucură-te, cel ce de slava lumii ai fugit;
Bucură-te, cel ce-n schimb ceresc locaş ai dobândit;
Bucură-te, c-a sa frumuseţe este rară;
Bucură-te, că nimic s-o egaleze pe pământ, nu a putut;
Bucură-te, că aşa răsplăteşte Domnul pe aleşii Săi;
Bucură-te, şi ajută-ne pe noi, într-ale noastre nevoi;
Bucură-te, că pe nimeni nu laşi neajutat;
Bucură-te, şi dă-ne un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, cuvioase părinte Eufrosin, osârdnicule bucătar, cel ce din greu în dogoarea focului te-ai nevoit, zi de zi, fraţilor masă gătind, primeşte şi de la noi nevrednicii cântarea: ***Aliluia!***

Se zice apoi, din nou:

Icosul 1

Din părinţi neînvăţaţi tu ai răsărit, însă pe cei de bun neam, în lucrarea celor bune cu mult i-ai întrecut. Pentru aceasta, şi noi nevrednicii îţi aducem laudele acestea:

Bucură-te, că din părinţi evlavioşi ai răsărit;
Bucură-te, că ei pe calea cea dreaptă te-au povăţuit;
Bucură-te, că odată cu vârsta, şi râvna îţi creştea;
Bucură-te, că de la părinţii tăi, mult ai învăţat;
Bucură-te, că Hristos te-a ales Lui a-I sluji;
Bucură-te, că ai vrut să-L urmezi în ascultare;
Bucură-te, că la toţi, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 1

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule prea ales al Domnului Hristos, tu, cel care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea aceasta de laudă şi de mulţumire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!***

Apoi, se spune această rugăciune:

Rugăciune către Sfântul cuvios Eufrosin

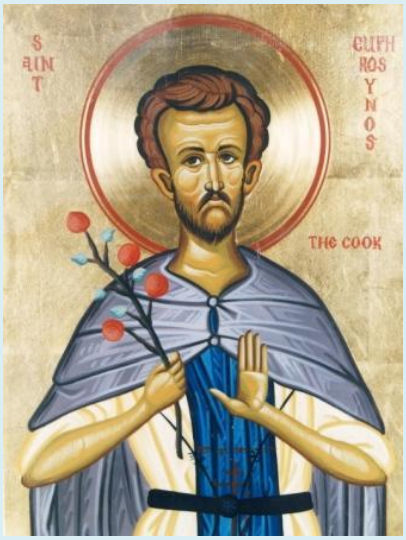

O, cuvioase părinte Eufrosin, ajutătorul şi ocrotitorul bucătarilor de pretutindeni, tu cel care din greu ai trudit în greaua-ţi ascultare şi cereşti daruri ai dobândit de la Atotînduratul Dumnezeu, ajută-ne şi ne miluieşte şi pe noi, păcătoşii şi neputincioşii tăi robi.

Picură şi într-ale noastre inimi îngheţate, o picătură din dragostea ta cea jertfelnică, ca îngrădiţi fiind cu aceasta să putem birui toate ispitele, pe care ni le-ar aduce semenii ori întunecaţii diavoli.

Nu ne lipsi pe noi smeriţii şi păcătoşii robii tăi, de puternicul tău ajutor, întru care cutezăm a nădăjdui şi ajută-ne în ispitele de zi cu zi; întăreşte-ne aşadar în credinţă, în dragoste şi în răbdare, pe care dobândindu-le, să-L slăvim alături de tine pe Atotmilostivul Dumnezeu, pe care Îl slăvesc şi Îl laudă toţi sfinţii şi toate Puterile Cereşti, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului cuvios Eufrosin, bucătarul şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Vieţile Sfinţilor - Sfântul Eufrosin bucătarul, ocrotitorul gospodinelor

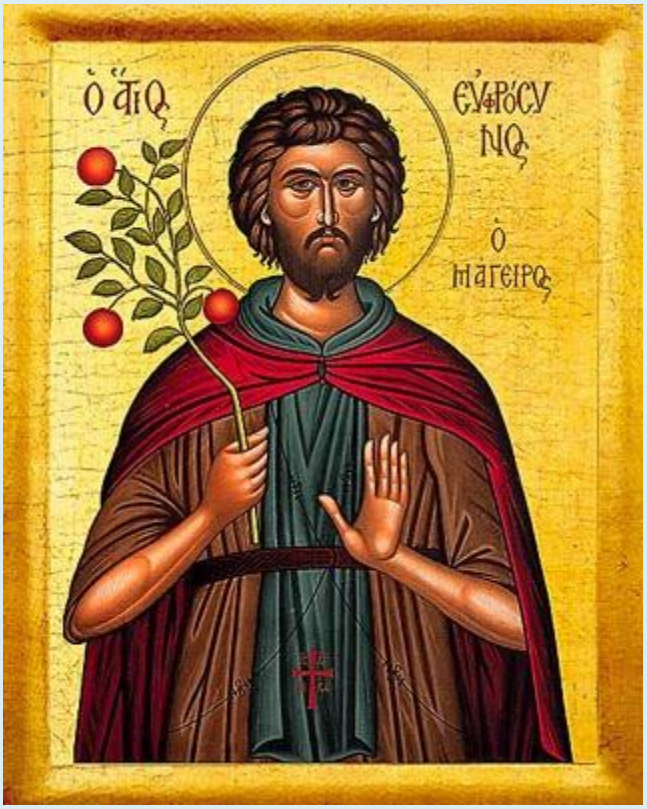

Cuvant Ortodox - Cuviosul Eufrosin bucătarul - 11 septembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=mjgKXhERtgw

***

Cuviosul părintele nostru Eufrosin era născut din părinţi neînvăţaţi, dar i-a întrecut pe cei de bun neam cu lucrările cele bune. Pentru că mulţi cu fala neamului cel bun al lor cad în adâncul iadului; fiind fără de lucrări bune, iar cei neînvăţaţi, cu smerenia lor cea îmbunătăţită, în mijlocul dumnezeiescului Rai se înalţă. Aşa şi acest cuvios Eufrosin era văzut în Rai. Să ascultăm prin ce fel de viaţă s-a sălăşluit în Rai.

La început, slujea fraţilor într-o mănăstire, la bucătărie; dar ***slujea nu ca oamenilor, ci ca lui Dumnezeu, cu mare smerenie şi supunere, ostenindu-se în ascultare ziua şi noaptea.*** Rugăciunile şi posturile niciodată nu le-a lăsat. Răbdarea lui era negrăită, pentru că multe nevoi, defăimări, batjocoriri şi dese ocări lua. Focul, acest material aprinzându-l, se învăpăia cu focul cel duhovnicesc al dragostei dumnezeieşti şi ardea cu inima către Domnul. Fierbând bucatele fraţilor, îşi gătea lui masă în împărăţia lui Dumnezeu, prin viaţa sa cea îmbunătăţită, ca să se sature împreună cu aceia pentru care s-a zis: ***"Fericit este cel ce va prânzi întru împărăţia lui Dumnezeu" (Luca 14,15).***

Deci, slujea Domnului în taină, ca să i se facă lui arătare. Şi a arătat Domnul răsplătire robului său în chipul acesta: oarecare preot, vieţuind în aceeaşi mănăstire cu dânsul, se ruga Domnului mereu, ca să-i arate lui într-un chip văzut bunătăţile viitoare, cele gătite celor cel ce-l iubesc pe el.

Deci, într-o noapte, a avut o vedenie ca aceasta: ***i se părea că stă în Rai cu frică şi cu bucurie, privind la frumuseţile cele negrăite ale Raiului celui văzut acolo. A văzut într-însul pe Eufrosin, bucătarul mănăstirii sale, umblând şi apropiindu-se de el preotul, l-a întrebat: "Frate, Eufrosine, ce este aceasta? Nu cumva acesta este Raiul ?"***

Răspuns-a Eufrosin: "Aşa este, părinte, Raiul lui Dumnezeu este".

Iarăşi l-a întrebat preotul: "Dar tu cum te-ai aflat aici?"

Răspunse acest bucătar, Eufrosin: "Pentru bunătatea cea mare a lui Dumnezeu sunt sălăşluit ca să locuiesc aici, pentru că locaşul aleşilor lui Dumnezeu este acesta".

Şi a zis preotul: "Nu cumva ai vreo stăpânire peste frumuseţile acestea ?"

Şi a zis Eufrosin: "Pe cât pot, pe atâta dau dintr-acestea pe care le vezi".

Zis-a lui preotul: "Oare poţi să-mi dai mie ceva dintr-acestea ?"

Şi i-a grăit Eufrosin: "Cele ce pofteşti, ia-le cu darul Dumnezeului meu".

Atunci preotul a arătat cu mâna spre mere şi luând Eufrosin trei mere, le-a pus în basmaua preotului, zicându-i: "Primeşte cele ce ai cerut şi te îndulceşte".

Şi îndată începu a toca în toaca bisericii de utrenie, iar preotul, deşteptându-se şi în sine venindu-şi, socotea că un vis vedenia aceea. Apoi, întinzându-şi mâna la basma, a găsit merele pe care le-a luat de la Eufrosin în vedenie. Şi mirosind buna mirosire dintr-însele, a rămas minunându-se pe pat.

Şi lăsând merele pe pat, a mers în biserică şi a aflat pe Eufrosin în sobor, stând la cântarea cea de dimineaţă. Apropiindu-se de el, l-a jurat ca să-i arate lui unde a fost în noaptea aceasta, iar el a zis: ***"Iartă-mă părinte, că acolo am fost în noaptea aceasta, unde m-ai văzut pe mine".***

Şi i-a zis preotul: "Pentru aceasta cu jurământ înainte te-am apucat, spre arătarea dumnezeieştilor măriri, ca să nu îndrăzneşti a spune adevărul".

Atunci, cel smerit la minte, Eufrosin, a zis: ***"Tu, părinte ai cerut de la Domnul ca să-ţi arate ţie în chip văzut răsplătirile aleşilor lui. Deci, a vrut Domnul ca să înştiinţeze pe cuvioşia ta prin mine, ne-învăţatul şi nevrednicul şi m-ai aflat în Raiul acela al lui, Dumnezeului meu".***

Apoi l-a întrebat preotul: "Şi ce mi-ai dat mie părinte, în Rai, când am cerut de la tine ?"

Răspuns-a Eufrosin: ***"Ţi-am dat ţie acele trei mere bine mirositoare, pe care le-ai pus în chilia ta pe pat. Însă iartă-mă, părinte, că eu vierme sunt, iar nu om".***

Deci, sfârşindu-se utrenia, a adunat preotul pe fraţi şi le-a arătat lor acele trei mere din Rai şi le-a spus cu de-amănuntul vedenia aceea. Şi se umplură toţi din merele acelea de negrăită bună mireasmă şi de dulceaţă duhovnicească şi s-au mirat, umilindu-se, de cele spuse de preot. Apoi alergară în bucătărie la Eufrosin, ca să se închine robului lui Dumnezeu, şi nu l-au aflat pe el, ***pentru că el, ieşind din biserică, s-a tăinuit fugind de slava omenească şi cu totul neştiut s-a făcut. Iar unde s-a dus nu este de nevoie a căuta mult, pentru că fiindu-i lui Raiul deschis, apoi avea unde să se întoarcă.*** Iar merele acelea le-au împărţit fraţii între dânşii şi le-au dat spre binecuvântare la mulţi, dar mai ales spre vindecare. Câţi bolnavi au gustat din ele s-au tămăduit de bolile lor şi s-au folosit mult toţi de o cuvioşie ca aceasta a Sfântului Eufrosin. Şi scriind această minunată vedenie nu numai pe hârtii, ci şi pe inimile lor, se întindeau spre nevoinţele cele mari şi plăcute lui Dumnezeu.

Cu rugăciunile cuviosului Eufrosin, să ne învrednicească şi pe noi Domnul sălăşluirii Raiului.

Amin.

Sfântul Eufrosin, bucătarul - drumul spre sfințenie

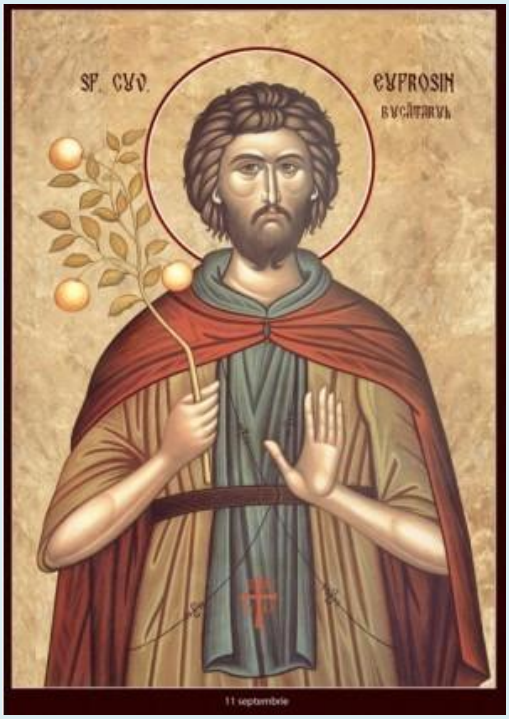

Dând trei mere din Rai unui preot din mănăstire, Sfântul Eufrosin s-a arătat a fi iubit de Dumnezeu, spre uimirea celor care îl batjocoriseră.

***

Născut într-o familie săracă și lipsită de învățătură, Sfântul Eufrosin avea o bogăție ascunsă, căci inima lui era aprinsă de dragoste dumnezeiască. Intrând într-o mănăstire, le slujea fraților săi la bucătărie precum ar fi slujit Domnului și deși aceștia îl ocărau adesea sau îl batjocoreau, el le răbda pe toate cu multă blândețe și smerenie.

Și pe când se ruga Domnului un preot din acea mănăstire să îi arate care vor fi bunătățile viitoare, a avut o vedenie, aflându-se în Rai cu Sfântul Eufrosin și primind trei mere de la acesta.

Când s-a trezit preotul, merele erau în basmaua lui și alergând în biserică, i-a adeverit Sfântul Eufrosin cele ce văzuse și atunci s-a făcut cunoscută tuturor minunea.

Iar Sfântul Eufrosin, voind să se ascundă de slava omenească, a fugit și s-a tăinuit, iar merele cele din Rai au adus multă bucurie și vindecare fraților și tuturor celor bolnavi care au gustat din ele.

Sinaxar - Pomenirea cuviosului părintelui nostru Eufrosin, bucătarul

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Eufrosin, bucătarul.

Acest cuvios s-a născut din părinţi ţărani şi fiind crescut fără de învăţătură, a venit la mănăstire şi îmbrăcându-se în schima monahicească, s-a făcut slujitor monahilor. ***Fiindcă petrecea totdeauna în bucătărie ca un om simplu, era defăimat şi luat în râs de către toţi monahii. Dar fericitul suferea toate defăimările cu bărbăţia inimii şi a cugetului şi cu liniştea gândului, fără a se tulbura cât de puţin. Căci, cu toate că era simplu după cuvânt, însă nu era simplu şi cu înţelegerea.***

Căci în mănăstirea aceea, unde se afla fericitul acesta Eufrosin, era şi un preot iubitor de Dumnezeu, care se ruga cu sârguinţă pentru ca să-i arate Dumnezeu bunătăţile, pe care le vor dobândi cei ce-L iubesc pe El.

Într-o noapte, dormind preotul, i se arătă în somnul lui că se află într-o grădină şi privea cu mirare şi cu spaimă la bunătăţile cele veselitoare ce se aflau acolo şi văzu acolo şi pe Eufrosin, bucătarul mănăstirii care sta în mijlocul livezii şi se desfăta de bunătăţile acelea.

Apropiindu-se de el, îl întreba: "A cui este grădina aceea? şi cum s-a aflat el acolo?"

Iar Eufrosin a răspuns: ***"Grădina aceasta este locuinţa aleşilor lui Dumnezeu, iar eu pentru multă bunătatea Dumnezeului meu, sunt iertat a mă afla aici".***

Iar preotul i-a zis lui: "şi oare ce faci în această grădină?"

Eufrosin a răspuns: ***"Eu stăpânesc toate câte vezi aici şi mă bucur şi mă veselesc de privirea şi câştigarea acestora".***

Atunci preotul i-a zis: "Poţi să-mi dai ceva din bunătăţile acestea?"

Eufrosin a răspuns aşa: ***"Ia cele ce voieşti din acestea, prin darul Dumnezeului meu".***

Atunci preotul i-a arătat merele şi cerea să-i dea din acelea.

Eufrosin luând câteva mere, le-a pus în rasa preotului, zicând: ***"Iată ai dobândit merele, pe care le-ai cerut".***

Şi fiindcă atunci a lovit în toacă pentru ca să se scoale părinţii la Utrenie, s-a trezit preotul.

Şi în vremea când socotea că vedenia ce a văzut era vis, a întins mâna la rasa sa şi o, minune a aflat în fapt merele. Şi minunându-se de acea prea mărită bună mireasmă, a rămas nemişcat multă vreme. După aceea mergând în biserică şi văzând stând acolo pe Eufrosin, l-a luat la un loc osebit şi l-a jurat ca să-i spună unde a fost în noaptea aceea.

Eufrosin a zis: ***"Iartă-mă, părinte, nicăieri n-am mers în noaptea aceasta, ci acum am venit la Utrenie".***

Şi preotul a zis: "Pentru aceasta eu te-am legat mai întâi cu jurământ, pentru ca să descoperi la toţi măririle lui Dumnezeu şi tu nu voieşti să arăţi adevărul?"

Atunci a răspuns smerit-cugetătorul Eufrosin: ***"Acolo, părinte, am fost, unde sunt bunătăţile pe care vor a le moşteni cei ce iubesc pe Dumnezeu, pe care şi tu de mulţi ani ai dorit să le vezi. Acolo m-ai văzut şi pe mine desfătându-mă cu bunătăţile livezii aceleia. Pentru că voind Domnul să te încredinţeze pe sfinţia ta despre bunătăţile celor dorite drepţilor, a lucrat prin mine smeritul această minune".***

Atunci a zis preotul: "Părinte Eufrosine şi ce mi-ai dat din bunătăţile livezii?"

Iar Eufrosin a răspuns: ***"Merele cele frumoase şi mirositoare pe care le-ai pus acum în patul tău. Însă, părinte, iartă-mă că eu sunt vierme şi nu om".***

Atunci preotul a povestit la toţi fraţii vedenia ce a văzut şi printr-aceasta a îndemnat pe toţi a se minuna şi a se spăimânta şi spre dorinţa binelui şi a faptelor bune.

Iar fericitul Eufrosin fugind de mărirea oamenilor, s-a dus pe ascuns din mănăstire şi s-a depărtat fugind şi rămânând necunoscut până în sfârşit. Iar din merele acelea mâncând mulţi bolnavi, s-au vindecat de bolile lor, întru mărirea lui Dumnezeu.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria; Sfântul cuvios Eufrosin, bucătarul

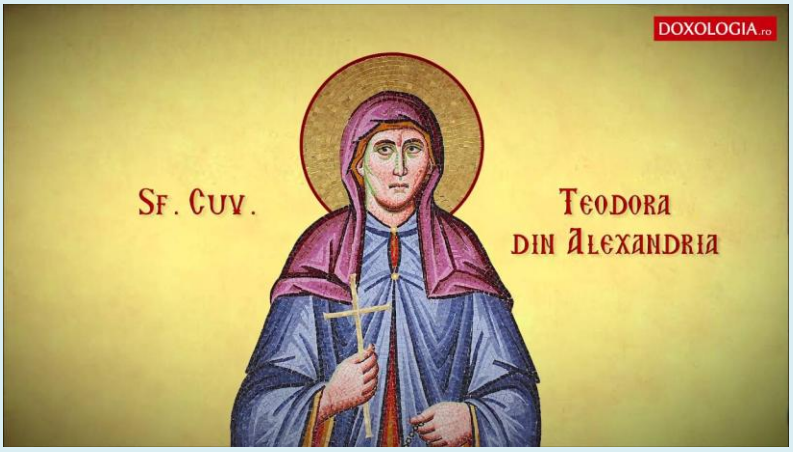

Pe vremea împăratului Zenon din Constantinopol (474-491), trăia în Alexandria Egiptului o femeie ce se numea Teodora. Părinţii ei au măritat-o de tânără cu un om de seamă din Alexandria, iar Teodora trăia fericită alături de soţul ei.

Însă, după căsătorie, ademenită fiind de un om de seamă din oraş, a căzut în păcatul desfrânării. Pentru aceasta s-a pocăit mult şi, intrând într-o mănăstire de călugări, s-a îmbrăcat în port bărbătesc, şi-a pus numele Teodor şi a fost primită ca monah de egumenul mănăstirii. Şi astfel a început viaţa ei de ispăşire şi de pocăinţă.

Doi ani a trăit Teodora în post şi rugăciune, lepădând voia sa şi devenind ca un înger în trup. Deci, văzând diavolul că Teodora se luptă împotriva lui, a ridicat multe învinuiri nedrepte împotriva ei.

Din invidie, fericita Teodora a fost învinuită că, monah fiind, a păcătuit cu o femeie cu care a avut un copil. Primind cu linişte învinuirea, Teodora a luat copilul pe care l-a crescut şapte ani în afara aşezământului monahal.

După toţi aceşti ani, călugării au primit-o din nou în mănăstire şi nu după mult timp a răposat fericita. Atunci au aflat monahii că fratele Teodor era de fapt femeie şi pentru nedreptăţile pe care le-a îndurat, cu toţii s-au întristat şi îi cereau iertare sfintei.

Prin descoperire de la înger, fostul ei bărbat a venit la acea mănăstire şi a trăit în chilia Sfintei Teodora până la moartea lui. Copilul, ajungând în vârstă, a fost ales egumen al acelei mănăstiri.

***

Astăzi, Biserica noastră îl pomeneşte şi pe Sfântul cuvios Eufrosin bucătarul. Acesta, fiind fără învăţătură, a intrat într-o mănăstire unde a primit ascultarea de bucătar. Fiind un om simplu, dar nu fără de minte, era defăimat de toţi, însă Eufrosin pe toate le îndura cu răbdare.

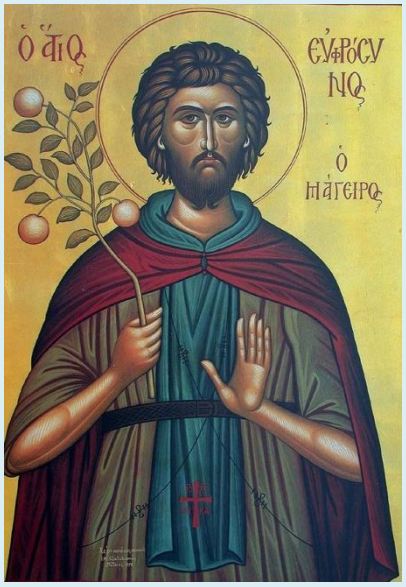

Printr-o minune i s-a descoperit preotului acelei mănăstiri că Eufrosin este un om drept şi plăcut lui Dumnezeu. Într-o noapte, preotul l-a văzut în vedenie pe Eufrosin într-o grădină frumoasă desfătându-se de toate bunătăţile de acolo. Intrând în vorbă cu el, Eufrosin i-a dăruit preotului nişte mere frumoase, iar când s-a trezit preotul le-a aflat în veşmântul său.

Acesta a povestit la toţi fraţii vedenia ce avusese, îndemnându-i pe toţi la viaţă sfântă, iar fericitul Eufrosin, fugind de slava oamenilor, a plecat în pustie, unde s-a nevoit până la moartea sa.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria; Sfântul cuvios Eufrosin, bucătarul

1. Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria - Egipt: Cuvioasa Teodora a fost o tânără ce se învrednicise de binecuvântările lui Dumnezeu. S-a născut într-o familie înstărită şi Dumnezeu îi dăruise un soţ iubitor şi credincios. Însă prin lucrarea diavolului, cuvioasa Teodora a căzut în păcat cu un tânăr în lipsa soţului ei.

Din cauza mustrărilor de conştiinţă, la câteva zile, Teodora şi-a părăsit soţul şi casa şi a intrat în Mănăstirea Octodeocat, fiind tunsă şi îmbrăcată în haine bărbăteşti. După grele încercări şi aspră ascultare, fratele Teodor a fost îmbrăcat în haina monahului, neştiind nimeni că este femeie.

Postul şi încercările îi schimbaseră mult trăsăturile feţei, astfel încât trimisă fiind după untdelemn în Alexandria şi-a văzut soţul în pragul unei biserici, iar acesta a salutat-o şi a trecut mai departe. Iertându-i păcatele, Dumnezeu o învredniceşte pe cuvioasa Teodora cu darul minunilor.

Diavolul, însă, nu a încetat cu ispitele asupra fericitei Teodora. Stareţul mănăstirii trimiţând-o pe cuvioasa Teodora să cumpere grâu, aceasta a trebuit să înnopteze la Mănăstirea Enatului. Aici, stareţul acestei mănăstiri a primit vizita fiicei sale, deoarece fusese înainte căsătorit. Noaptea, cuviosul Teodor se trezeşte în chilia în care dormea cu fata stareţului care îl îndemna la păcat. Refuzând, aceea a găsit pe altcineva cu care a păcătuit, rămânând însărcinată.

După ce copilul s-a născut, stareţul Mănăstirii Enatului a adus copilul la Mănăstirea Octodeocat, lăsându-l aici şi punând fapta întâmplată pe seama fratelui Teodor.

Cuviosul Teodor a fost alungat din mănăstire împreună cu copilul, deși ar fi putut să își dovedească nevinovăția.

Timp de șapte ani s-a chinuit într-o colibă din apropierea mănăstiri, hrănind pruncul. După cei șapte ani, a fost reprimit în mănăstire, unde i s-a dat o chilie în care să își crească copilul, fără să fie supus nici unei ascultări mănăstirești. După alți doi ani cuviosul Teodor a murit și abia atunci s-a aflat că a fost femeie.

Tot atunci, soțul Teodorei îndrumat fiind de Dumnezeu către Mănăstirea Octodeocat a aflat cele întâmplate și întristându-se a cerut voie starețului să rămână în chilia cuvioasei Teodora și să aibă grijă mai departe de copil.

Sfaturile Teodorei și ale soțului ei au rodit, copilul ajungând stareț al Mănăstirii Octodeocat.

2. Cuviosul părintele nostru Eufrosin era născut din părinţi neînvăţaţi, dar i-a întrecut pe cei de bun neam cu lucrările cele bune. Pentru că mulţi cu fala neamului cel bun al lor cad în adâncul iadului; fiind fără de lucrări bune, iar cei neînvăţaţi, cu smerenia lor cea îmbunătăţită, în mijlocul dumnezeiescului Rai se înalţă. Aşa şi acest cuvios Eufrosin era văzut în Rai. Să ascultăm prin ce fel de viaţă s-a sălăşluit în Rai.

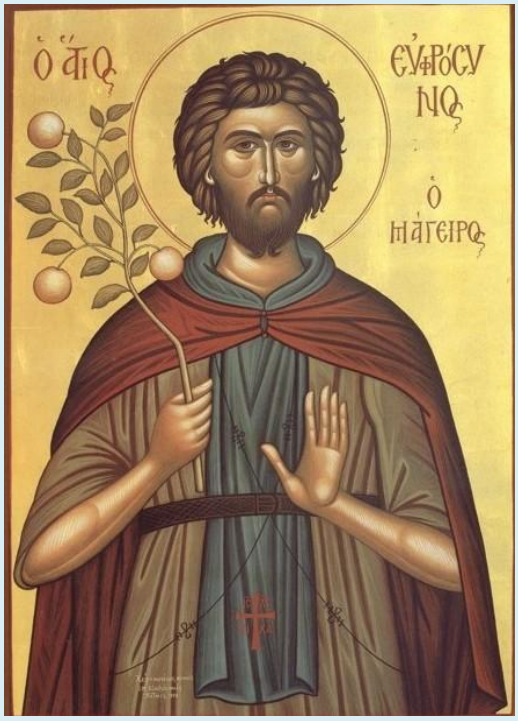

La început, slujea fraţilor într-o mănăstire, la bucătărie; dar slujea nu ca oamenilor, ci ca lui Dumnezeu, cu mare smerenie şi supunere, ostenindu-se în

ascultare ziua şi noaptea. Rugăciunile şi posturile niciodată nu le-a lăsat. Răbdarea lui era negrăită, pentru că multe nevoi, defăimări, batjocoriri şi dese ocări lua. Focul, acest material aprinzându-l, se învăpăia cu focul cel duhovnicesc al dragostei dumnezeieşti şi ardea cu inima către Domnul.

Fierbând bucatele fraţilor, îşi gătea lui masă în împărăţia lui Dumnezeu, prin viaţa sa cea îmbunătăţită, ca să se sature împreună cu aceia pentru care s-a zis: „Fericit este cel ce va prânzi întru împărăţia lui Dumnezeu" (Luca 14,15).

Deci, slujea Domnului în taină, ca să i se facă lui arătare. Şi a arătat Domnul răsplătire robului său în chipul acesta: oarecare preot, vieţuind în aceeaşi mănăstire cu dânsul, se ruga Domnului mereu, ca să-i arate lui într-un chip văzut bunătăţile viitoare, cele gătite celor cel ce-l iubesc pe el. Deci, într-o noapte, a avut o vedenie ca aceasta: i se părea că stă în Rai cu frică şi cu bucurie, privind la frumuseţile cele negrăite ale Raiului celui văzut acolo.

A văzut într-însul pe Eufrosin, bucătarul mănăstirii sale, umblând, şi, apropiindu-se de el preotul, l-a întrebat: „Frate, Eufrosine, ce este aceasta ? Nu cumva acesta este Raiul ?"

Răspuns-a Eufrosin: „Aşa este, părinte, Raiul lui Dumnezeu este".

Iarăşi l-a întrebat preotul: „Dar tu cum te-ai aflat aici?"

Răspunse acest bucătar, Eufrosin: „Pentru bunătatea cea mare a lui Dumnezeu sunt sălăşluit ca să locuiesc aici, pentru că locaşul aleşilor lui Dumnezeu este acesta".

Şi a zis preotul: „Nu cumva ai vreo stăpânire peste frumuseţile acestea ?"

Şi a zis Eufrosin: „Pe cât pot, pe atâta dau dintr-acestea pe care le vezi".

Zis-a lui preotul: „Oare poţi să-mi dai mie ceva dintr-acestea ?"

Şi i-a grăit Eufrosin: „Cele ce pofteşti, ia-le cu darul Dumnezeului meu".

Atunci preotul a arătat cu mâna spre mere şi luând Eufrosin trei mere, le-a pus în basmaua preotului, zicîndu-i: „Primeşte cele ce ai cerut şi te îndulceşte".

Şi îndată începu a toca în toaca bisericii de Utrenie, iar preotul, deşteptându-se şi în sine venindu-şi, socotea că un vis vedenia aceea. Apoi, întinzîndu-şi mâna la basma, a găsit merele pe care le-a luat de la Eufrosin în vedenie. Şi mirosind bună mirosire dintr-însele, a rămas minunându-se pe pat. Şi lăsând merele pe

pat, a mers în biserică şi a aflat pe Eufrosin în sobor, stând la cântarea cea de dimineaţă.

Apropiindu-se de el, l-a jurat ca să-i arate lui unde a fost în noaptea aceasta, iar el a zis: „Iartă-mă părinte, că acolo am fost în noaptea aceasta, unde m-ai văzut pe mine”.

Şi i-a zis preotul: „Pentru aceasta cu jurământ înainte te-am apucat, spre arătarea dumnezeieştilor măriri, ca să nu îndrăzneşti a spune adevărul”.

Atunci, cel smerit la minte, Eufrosin, a zis: „Tu, părinte ai cerut de la Domnul ca să-ţi arate ţie în chip văzut răsplătirile aleşilor lui. Deci, a vrut Domnul ca să înştiinţeze pe cuvioşia ta prin mine, ne-învăţatul şi nevrednicul, şi m-ai aflat în Raiul acela al lui, Dumnezeului meu”.

Apoi l-a întrebat preotul: „Şi ce mi-ai dat mie părinte, în Rai, când am cerut de la tine ?”

Răspuns-a Eufrosin: „Ţi-am dat ţie acele trei mere bine mirositoare, pe care le-ai pus în chilia ta pe pat. Însă iartă-mă, părinte, că eu vierme sunt, iar nu om”.

Deci, sfârşindu-se Utrenia, a adunat preotul pe fraţi şi le-a arătat lor acele trei mere din Rai şi le-a spus cu de-amănuntul vedenia aceea.

Şi se umplură toţi din merele acelea de negrăită bună mireasmă şi de dulceaţă duhovnicească, şi s-au mirat, umilindu-se, de cele spuse de preot.

Apoi alergară în bucătărie la Eufrosin, ca să se închine robului lui Dumnezeu, şi nu l-au aflat pe el, pentru că el, ieşind din biserică, s-a tăinuit fugind de slava omenească şi cu totul neştiut s-a făcut.

Iar unde s-a dus nu este de nevoie a căuta mult, pentru că fiindu-i lui Raiul deschis, apoi avea unde să se întoarcă. Iar merele acelea le-au împărţit fraţii între dânşii, şi le-au dat spre binecuvântare la mulţi, dar mai ales spre vindecare. Câţi bolnavi au gustat din ele s-au tămăduit de bolile lor şi s-au folosit mult toţi de o cuvioşie ca aceasta a Sfântului Eufrosin.

Şi scriind această minunată vedenie nu numai pe hârtii, ci şi pe inimile lor, se întindeau spre nevoinţele cele mari şi plăcute lui Dumnezeu.

Cu rugăciunile cuviosului Eufrosin, să ne învrednicească şi pe noi Domnul sălăşluirii Raiului. Amin.

Proloagele din 11 septembrie

Luna septembrie în 11 zile: pomenirea cuvioasei maicii noastre Teodora, care s-a schimbat în port bărbătesc şi s-a făcut pustnică

În jurul anului 472, pe vremea împăratului Zenon din Constantinopol, trăia în oraşul Alexandria, din Egipt, o femeie tânără, numită Teodora. Părinţii ei, oameni cu stare, au măritat-o de tânără cu un om de seamă din acel oraş şi era fericită.

Tânără şi frumoasă se lăsă însă ademenită de stăruinţele unui tânăr şi a căzut în desfrânare şi acum, după păcat, era întristată peste măsură, ca una ce singură îşi stricase viaţa şi în taină a început a se tângui cu amar. Deci, văzând ea că nu poate scăpa de întristare, a mers la mari depărtări, la o mânăstire de călugări şi, lepădând îmbrăcămintea femeiască, şi-a pus numele de Teodor şi a fost primită ca monah de egumenul mănăstirii, neştiind nimeni că este femeie, şi a început astfel viaţa ei de ispăşire şi de căinţă.

Doi ani a trăit Teodora, răstignindu-se pe crucea ispăşirii, lepădând voia sa şi devenind înger în trup. Deci, văzând diavolul că ea se luptă împotriva lui, a ridicat multe învinuiri nedrepte împotriva ei şi mai ales că a păcătuit cu o femeie şi, aducând diavolul un prunc mic, l-a pus la poarta mănăstirii, arătând că este copilul monahului Teodor. Şi, primind ea cu linişte învinuirea, fericita Teodora luă pruncul şi timp de şapte ani îl îngriji, hrănindu-l cu multă greutate, fiind ea însăşi izgonită din mânăstire, măcar că trăia tot în preajma mănăstirii.

Deci, milostivindu-se călugării, după atâţia ani de ispăşire, au primit-o din nou în mânăstire şi nu după multă vreme a răposat fericita! Iar când a fost să-i ridice trupul din chilie spre înmormântare, monahii au dat de veste că fratele Teodor, era femeie, iar copilaşul, de plâns, adormise peste dânsa.

Şi s-a descoperit de înger şi fostului ei bărbat unde este Teodora, îndemnându-l să ia parte la îngroparea ei. Şi, văzînd toţi câte rele a îndurat pe nedrept Teodora, s-au întristat cu toţii şi s-au rugat mult Sfintei să-i ierte.

Şi a rămas bărbatul Teodorei, trăind în chilia ei până la moartea lui, iar copilul, ajungând în vîrstă, a fost egumen ales al acestei mânăstiri, cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Eufrosin, bucătarul (sec. IX)

Acesta s-a născut din părinţi ţărani simpli şi, crescând, s-a făcut mare, dar fără de învăţătură şi în urmă a venit la mânăstire. Deci, îmbrăcându-se în chip monahicesc, s-a făcut slujitor monahilor. Şi fiindcă petrecea totdeauna la bucătărie, ca un om simplu, era defăimat de toţi şi suferea fericitul toate defăimările cu bărbăţia inimii şi cu liniştea gândului, fără a se tulbura cât de puţin. Că măcar că era simplu la cuvânt, însă nu era prost, ci cu înţelegere precum aceasta se va arăta mai curat din cele ce se vor spune de aici înainte.

Că în mănăstirea aceea, unde se afla fericitul acesta Eufrosin, era şi un preot, iubitor de Dumnezeu, care se ruga cu sârguinţă, ca să-i arate Dumnezeu bunătăţile pe care le vor dobândi cei ce-L iubesc pe Dânsul.

Deci, într-o noapte, dormind preotul, i se arătă, în somnul lui, că se afla într-o grădină şi privea cu mirare la bunătăţile cele prea veselitoare ce se aflau acolo şi vedea şi pe Eufrosin, bucătarul mănăstirii, care stătea în mijlocul livezii şi se desfăta de bunătăţile acelea.

Deci, apropiindu-se de el, îl întrebă a cui este grădina aceasta şi cum s-a aflat el acolo?

Iar Eufrosin a răspuns: "Grădina aceasta este locuinţa aleşilor lui Dumnezeu, iar mie, pentru bunătatea Dumnezeului meu, mi s-a îngăduit să mă aflu aici".

Iar preotul i-a zis lui : "Şi, oare, ce faci în această grădină?"

Eufrosin a răspuns: "Eu stăpânesc toate câte vezi aici şi mă bucur şi mă veselesc de privirea şi câştigarea acestora."

Iar preotul i-a zis: "Poţi să-mi dai ceva din bunătăţile acestea?

"Eufrosin a răspuns: "Da, ia cele ce voieşti din acestea, din darul Dumnezeului meu".

Atunci preotul i-a arătat merele şi cerea să-i dea din acelea.

Deci Eufrosin, luând câteva mere, le-a pus pe ele în rasa preotului, zicând: "Iată, ai dobândit merele ce ai cerut".

Şi fiindcă, atunci, a lovit în toacă să se scoale părinţii la Utrenie, s-a deşteptat preotul. Şi, în timp ce socotea că vedenia ce văzuse era vis, a întins mâna la rasă să şi-o ia, şi minune ! - a aflat merele. Şi minunându-se de acea prea slăvită bună mireasmă, a rămas nemişcat multă vreme.

După aceea, mergând în biserică, şi văzând stând acolo pe Eufrosin, l-a luat la un loc osebit şi l-a jurat ca să-i spună unde a fost el în noaptea aceea.

Deci, Eufrosin a zis : ,,Iartă-mă, părinte, că nicăieri n-am mers în noaptea aceasta, ci acum am venit la Utrenie".

Iar preotul a zis: "Pentru aceasta eu te-am legat mai întâi cu jurământ, ca să descoperi la toţi măririle lui Dumnezeu şi tu nu voieşti să arăţi adevărul".
Atunci a răspuns smerit cugetătorul Eufrosin: "Acolo am fost, părinte, unde sunt bunătăţile pe care le vor moşteni cei ce iubesc pe Dumnezeu, pe care şi tu, cu mulţi ani înainte, ai dorit să le vezi. Acolo m-ai văzut pe mine, desfătându-mă cu bunătăţile livezii aceleia. Că, voind Domnul să te încredinţeze pe sfinţia ta

despre bunătăţile cele dorite drepţilor, a lucrat prin mine, smeritul, această minune".

Atunci a zis preotul : "Părinte Eufrosin, ce mi-ai dat din bunătăţile livezii?"

Iar Eufrosin a răspuns : "Merele cele frumoase şi mirositoare, pe care le-ai pus acum în patul tău. Însă, părinte, iartă-mă, că eu sunt vierme şi nu om."

Atunci preotul a povestit la toţi fraţii vedenia ce a văzut şi prin aceasta a îndemnat pe toţi a se minuna şi a se înspăimânta, spre dorirea binelui şi a faptelor bune.

Iar fericitul Eufrosin, fugind de slava oamenilor, pe ascuns, s-a dus din mânăstire, şi s-a îndepărtat şi a rămas necunoscut, până la sfârşit.

Iar din merele acelea mâncând, mulţi bolnavi s-au vindecat de bolile lor. Întru slava lui Dumnezeu! Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre ava Agaton, care izgonea dracii prin cuvânt

Au venit nişte elini, oarecând, în Tebaida la stareţul Agaton, având cu ei un îndrăcit, ca să-l vindece pe el. Deci stareţul, rugat fiind de dînşii mult, a zis dracului : "Ieşi din făptura lui Dumnezeu". Iar dracul a zis stareţului : "Voi ieşi, numai dacă te voi întreba pe tine un cuvânt: "Cine sunt caprele şi cine sunt oile?" Şi a zis stareţul: "Capra, adică, sunt eu, iar oile, Dumnezeu ştie". Şi aceasta auzind, diavolul, a strigat cu glas mare: "Pentru smerenia ta, voi ieşi". Şi a ieşit în ceasul acela.

Învăţătură a Sfântului, părintelui nostru Teodor, egumenul studiţilor, ca să nu deznădăjduim de mila lui Dumnezeu, pentru păcătele noastre

Nici un lucru nu-l opreşte pe cel ce voieşte să se mântuiască şi nici o pricină nu-l ţine pe el să nu se pocăiască, chiar de ar fi căzut în tot felul şi în cele mai de pe urmă păcate. Şi, ca dovadă că adevărat îmi este cuvântul, multe îmi sunt mărturiile.

Iar una din cele multe este şi mărturia lui David, mai marele tâlharilor. În ce fel a fost el mai înainte? Au nu era el, mai înainte ucigaş de oameni? Şi nu era plin de toate răutăţile? Şi cum s-a pocăit şi a luat asupra sa chipul călugăresc şi a fost iscusit şi pe cei munciţi de diavol îi izbăvea? Că i-a zis lui îngerul: "Davide, Davide, ţi-a iertat Domnul Dumnezeu păcatele tale". Şi nu numai că l-a iertat pe el, ci şi făcător de minuni l-a arătat.

Voieşti încă să vezi şi pe altul? Vezi pe Manase, care timp de cincizeci şi doi de ani a învăţat pe Israel spre închinarea idolilor celor fără de suflet. Ci şi acela, în puţine zile pocăindu-se, s-a mântuit şi a dat laudă lui Dumnezeu, laudă pe care şi acum o cântă Biserica lui Dumnezeu.

Şi iarăşi dumnezeiescul David, după desfrânare şi după ucidere, pocăindu-se, proorocescul dar a primit.

Iar Maria Egipteanca, după nesăturarea păcatului, la sfinţenie a ajuns şi a prooroci s-a învrednicit.

Şi alţii mulţi, căzuţi în păcatele lor, cu pocăinţă s-au sculat. Drept aceea, nimeni vreodată să nu se deznădăjduiască pe sine, ci să ne sârguim prin pocăinţă a ajunge mântuirea.

Pentru aceea fraţilor, mai treji să ne facem şi cu bună nădejde să credem că, dacă Dumnezeu şi pe cei ce au căzut în adâncul greşelilor i-a miluit, prin iubirea Lui de oameni cea negrăită, şi-i cheamă, şi-i mântuieşte, cu atât mai vârtos pe noi, cei ce am greşit Lui, ne va mântui şi auzind acestea să nu zică nimeni: "Dacă aşa făcând, aşa au fost primiţi de Dumnezeu, apoi şi pe noi, pe toţi, care cu neînfrânate patimi vieţuind acum, ne va milui".

Să nu gândiţi acestea, că ei, după iertare, îngereşte au vieţuit. Iar cei ce cu neînfrânate patimi vieţuiesc aici, de cugetul lor vor fi judecaţi, iar în veacul ce va să fie, în osândă şi în chinuri vor fi, de vreme ce aici şi-au luat visteriile cele stricăcioase ale desfătărilor. Deci, unii ca aceştia se cuvine să plângă, căci nimic nu însemnează desfătarea lumii acesteia, faţă de osânda celor ce greşesc.

Pentru aceea, fraţilor, să pornim spre pocăinţă, cerând iertarea păcatelor, şi să ne bucurăm unul cu altul, sporind spre Dumnezeu, prin răbdare şi supunere şi prin domolirea poftelor trupeşti, care este cea de a doua mucenicie. Ca prin acestea să fim moştenitori cu desăvârşire ai vieţii celei veşnice, întru Hristos Iisus, Domnul nostru. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 11 septembrie

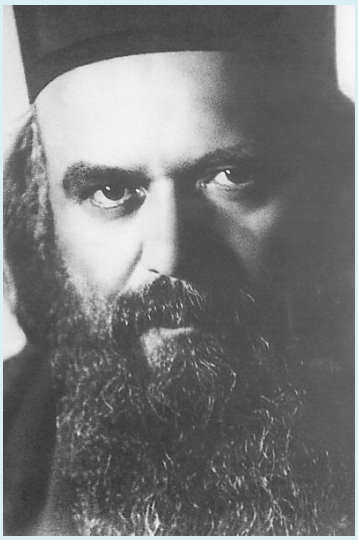

Pomenirea Sfintei cuvioase Theodora

Theodora a fost din Alexandria, soţia a unui bărbat tânăr. La sfatul unei vrăjitoare, ea a comis adulter cu un alt bărbat şi a simţit imediat rana insuportabilă a remuşcării. Atunci ea şi-a tăiat părul, s-a îmbrăcat în haine bărbăteşti şi s-a închinoviat în mânăstirea de bărbaţi Octodecatos, luându-şi numele de Theodor.

Ea a uimit întreaga obşte cu nevoinţele ei mari, cu postirile, privegherile, smerenia şi nesecatele lacrimi de pocăinţă, însă o tânără ce ducea o viaţă promiscuă 1-a acuzat pe părutul Theodor că a sedus-o şi că a lăsat-o însărcinată.

Monahul Theodor nu s-a justificat deloc, ci a socotit această calomnie murdară plată dreaptă de la Dumnezeu pentru păcatul comis. Alungat din mânăstire, părutul monah Theodor, Sfânta Theodora, a petrecut şapte ani într-o pădure pustie, crescând copilul acelei desfrânate.

Ea a învins toate uneltirile şi meşteşugirile diavoleşti: nu s-a plecat închinării la diavol, a refuzat să accepte hrană din mâinile unui părut soldat, a refuzat să asculte rugăminţile chiar şi ale soţului ei de a se întoarce la el, soţ care prin nu se ştie ce minune nimerise în acea pustie.

Dar toate acestea nu fuseseră decât înşelăciuni drăceşti, pe care Theodora le-a spulberat cu rugăciunea şi însemnându-se pe sine şi totul în jurul ei cu semnul Sfintei Cruci.

După şapte ani, stareţul mânăstirii 1-a primit înapoi în mănăstire pe părutul monah Theodor. După doi ani el a răposat şi de abia atunci toţi fraţii au văzut că el era de fapt femeie.

Un înger al Domnului i-a descoperit atunci egumenului taina despre Sfânta Theodora. Soţul Theodorei a venit la înmormântare şi a rămas vieţuind sihăstreşte în chilia soţiei lui până la moarte.

Sfânta Theodora se făcuse vas ales al Duhului Sfânt: ea a îmblânzit animale sălbatice, a vindecat boli şi a scos apă dintr-un puţ uscat. Aşa a proslăvit-o Dumnezeu pe cea care s-a pocăit cu adevărat, pe cea care a luptat dintru răbdarea unei inimi viteze timp de nouă ani, ca să spele un singur păcat. Ea s-a săvârşit către Domnul la anul 490.

Pomenirea Sfântului Pafnutie, mărturisitorul

El a fost episcop al cetăţii Taiski din Thabaida Egiptului. El a avut de suferit mucenicește întru apărarea Ortodoxiei credinţei. Ereticii 1-au mutilat, scoţându-i un ochi şi tăindu-i piciorul stâng.

El a fost unul dintre Sfinţii părinţi ai Sinodului I Ecumenic [de la Niceea, din anul 325] şi dintre cei mai combativi împotriva ereziei lui Arie.

Sfântul împărat Constantin cel mare a avut pentru el un respect adânc şi îl săruta adesea pe ochiul care îi lipsea, cel care fusese scos întru apărarea Ortodoxiei.

Acest Sfânt Pafnutie a stat cu putere împotriva reprezentanţilor apuseni la Sinod, care voiau ca preoţii de mir să fie şi ei bărbaţi necăsătoriţi.

Sfântul Pafnutie, mărturisitorul a fost feciorelnic toată viaţa lui.

Sfântul prea cuvios Eufrosin, bucătarul

Sfântul Eufrosin a fost bărbat simplu, dar dumnezeiesc. El a slujit ca bucătar într-o mânăstire din Amoreea, în veacul al nouălea.

Într-o noapte, stareţul mânăstirii s-a văzut pe sine în Rai, iar acolo se afla şi Eufrosin bucătarul. Acesta a cules trei mere dintr-unul din pomii Raiului şi le-a dăruit stareţului. Când s-a trezit din vis, stareţul a văzut pe perna lui trei mere nemaipomenit de frumoase şi de parfumate.

El 1-a aflat degrabă pe Eufrosin şi 1-a întrebat: „Frate, unde ai fost azi-noapte?"

„Am fost unde ai fost şi Sfinţia ta, părinte," a răspuns plăcutul lui Dumnezeu.

Atunci stareţul a descoperit taina întregii obşti şi cu toţii au recunoscut sfinţenia lui Eufrosin.

De aceea, temându-se de laudele oamenilor, Eufrosin, bucătarul a ieşit îndată, în taină, din mânăstire, şi s-a sălăşluit într-un loc necunoscut, până la sfârşitul vieţii lui.

Pomenirea Sfintei muceniţe Ia

Ea a fost denunţată de nişte popi idoleşti ca fiind creştină şi a luat mucenicia pentru Hristos în anul 363 în Persia, în timpul regelui persan Sapor al doilea.

Sfânta Tradiţie spune că soarele s-a întunecat la ceasul morţii ei şi că tot văzduhul s-a umplut de bună mireasmă negrăită. Ea s-a proslăvit veşnic de către Dumnezeu.

Pomenirea Sfinţilor mucenici Diodor, Didim şi Diomid

Aceşti mucenici ai lui Hristos au murit în Laodiceea ucişi fiind în bătăi bestiale.

Cântare de laudă la Sfânta cuvioasă Teodora

Sărmana Theodora în păcat a rătăcit:
Dar Theodora slăvită de el a fost iertată.
Un singur păcat ea cu virtuţi mii l-a plătit,
Şi cu milostivirea lui Hristos Dumnezeu.

Ea de la sine lepădat-a drăceşti închipuiri,
Şi cu inimă smerită a dus batjocura lumii.

Mintea ei cu totul la Dumnezeu a fost,
Căci cugetul ei trupesc sfânta l-a omorât.
Ea până la sfârşit lui Dumnezeu s-a supus,
Raiului dumnezeiesc învrednicindu-se.

Ea cetăţeană cerească slăvită este-acum,
O, Sfântă Theodora, pentru noi
Lui Hristos Domnul roagă-te!
Roagă-te ca şi noi de păcat să scăpăm,
Ca să putem şi noi urma luptelor tale!
Tu de la Domnul putere ai primit, în viaţă fiind
Şi după ce Domnul la El te-a chemat.
Tu nouă ne ajuţi să călcăm satanice ispite.
Tu de la Dumnezeu puteri mari ai primit.

Diavolii aceasta o ştiu şi de spaimă pier
Când noi chemăm al tău nume.

Tu acum înaintea Domnului cu toţi Sfinţii te rogi
Şi pe noi tu ne smulgi din ale lor gheare.

Cugetare

Să nu-i împiedicăm pe cei care voiesc să meargă pe calea desăvârşirii şi a slujirii lui Dumnezeu. Multe femei sfinte care au voit să fugă de căsătorie şi să se închine pe de-a întregul lui Dumnezeu au fost urmărite şi împiedicate de la aceasta de către soţii lor. În general aceste femei la sfârşit au ieşit biruitoare, rămânând credincioase intenţiilor lor şi adesea trezind la o conştiinţă mai bună şi pe soţii lor, care adesea începeau şi ei să păşească pe calea mântuirii.

Sfânta Theodora, îmbrăcată în haine bărbăteşti, a trebuit să scape cu grijă de căutările soţului ei şi de aceea s-a ascuns într-o mânăstire de bărbaţi.

Dar au existat şi soţi cu dreaptă socoteală, care au fost de acord cu dorinţele soţiilor lor şi le-au îngăduit să se lepede de deşertăciunea lumii, spre a se putea închina mai deplin slujirii lui Dumnezeu.

Regele Frederick a fost la un moment dat logodit cu o tânără cehă, pe nume Agnes. Dar aceasta nu a dorit niciodată să se căsătorească cu cineva şi de aceea a rupt logodna şi s-a refugiat la o mânăstire. Regele a zis atunci, într-un fel înţelept: „Dacă m-ar fi părăsit pentru un alt bărbat, atunci aş fi căutat răzbunare. Dar aşa nu mă simt deloc insultat pentru aceea că Agnes m-a respins pe mine în favoarea Împăratului Ceresc."

Luare aminte

Să luăm aminte la cumplita lepădare de Dumnezeu a lui Solomon şi la pedeapsa lui Dumnezeu pentru aceasta: (III Regi 11):

- *La cum, la bătrâneţe ajungând, Solomon şi-a scrintit inima din pricina multelor femei şi s-a îndepărtat de Dumnezeu şi a început să se închine la idoli;*
- *La cum Dumnezeu s-a mâniat pe Solomon pentru aceasta şi a luat împărăţia de la el şi i-a dat-o robului lui;*
- *La cum Solomon s-a îndepărtat de la Dumnezeu chiar şi după ce Dumnezeu de două ori S-a înfăţişat înaintea lui şi în pofida faptului că primise două daruri colosale de la El: înţelepciune nemăsurată şi bogăţiile pământului;*
- *La cum, până şi cel mai înţelept dintre oameni poate să cadă în cea mai de pe urmă ruşine şi josnicie, dacă nu se păzeşte pe sine cu frică de Dumnezeu.*

Predică despre Hristos, Pâinea vieţii

Eu sunt pâinea vieţii (Ioan 6: 35).

Oare cine poate să dea viaţă, fraţilor, dacă nu Cel care a creat-o? Cine, cu adevărat, poate fi Pâinea Vieţii, dacă nu Făcătorul nostru? Căci El zideşte viaţa, El menţine în viaţă, El hrăneşte şi El e Dătătorul vieţii. Aşa cum grâul hrăneşte trupul, aşa Hristos hrăneşte sufletul.

Dacă sufletele noastre se hrănesc cu vreo altă hrană în afară de Hristos, atunci ele nu pot trăi, ci putrezesc şi mor. Lucraţi nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne spre viaţa veşnică şi pe care o va da vouă Fiul Omului (Ioan 6: 27). Aşa zice Domnul într-un verset anterior celui pe care îl cercetăm acum. Mai întâi, El examinează foamea omului, iar după aceea îi dăruieşte hrana de care are nevoie. Cu adevărat, El dăruieşte mai întâi foamea şi numai după aceea hrana, căci adesea oamenilor nu le sunt limpezi cele cu privire la foame. Lor le este foame de ceva, dar nu ştiu de ce. Chiar şi atunci când se satură de mâncările pământeşti şi chiar se prea satură, ei încă rămân cu o anumită senzaţie neostoită de foame. Şi deşi văd că toată hrana pământului nu le poate nicicum astâmpăra această misterioasă foame, ei tot la hrana pământească se reped. Ei se luptă pentru această hrană pământească toată viaţa lor şi numai pentru ea.

Dar adevărata foame a oamenilor nu este după hrana pământească, ci după cea cerească, după viaţa veşnică, după Dumnezeu. Stăpânul Hristos a scos Primul în evidenţă această foame şi El este Acela care dă şi hrana pe măsura ei. El însuşi este această hrană: ***Eu sunt pâinea vieţii; cel ce vine la Mine nu va flămânzi şi cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată (Ioan 6: 35).***

Acela se va sătura, acela se va bucura, acela se va revigora, acela îl va cunoaşte pe Dumnezeu şi acela se va cunoaşte în sfârşit şi pe sine însuşi. O, fraţilor, pe acela El îl va ridica din morţi!

Căci hrănirea perpetuă numai cu hrana care piere, fără şi cea nemuritoare şi duhovnicească, treptat ucide sufletul, iar în cele din urmă îl omoară cu desăvârşire. Dar cum îl omoară? îl omoară de foame. Căci trupul este pământ şi se hrăneşte cu hrană pământească, pe când sufletul este din suflarea Izvorului Vieţii însuşi şi lui îi trebuie hrană şi băutură numai şi numai de la însuşi Izvorul Vieţii.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce eşti Pâinea Vieţii celei adevărate şi nepieritoare, Pâinea cea dulce şi singura pâine adevărată, cu Tine

însuţi hrăneşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Căci noi numai Ţie ne închinăm şi pe Tine Te lăudăm în veci. Amin.

Vasilios Kalliakmánis - Sfântul Eufrosin: simplul bucătar, ajuns în Rai

Lipsa de simplitate, de sinceritate și de autenticitate în relațiile interumane duce la ipocrizie socială, la falsă evlavie și la comportament formal, creând în același timp reacții negative în generația tânără.

Problema devine și mai acută atunci când nu mai găsim simplitate nici măcar la așa-zișii oameni duhovnicești.

„Atunci când oamenii duhovnicești nu trăiesc simplu, ci sunt bine îmbrăcați, nu ajută tineretul”, spunea fericitul Părinte Paisie. Și continuă el: „Când văd creștini bine îmbrăcați, oameni strânși cu cravate, bine îngrijiți, [tinerii] nu află la aceștia nici o deosebire față de oamenii lumești, și se împotrivesc… Se mânie atunci când și acești oameni duhovnicești și preoții încearcă să-i țină cu mijloace lumești… Celălalt înțelege dacă te doare de el sau te prefaci. Un vagabond este mai bun decât un creștin prefăcut!” (Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan, pp. 284-285)

Pot părea exagerate cuvintele înțeleptului părinte, însă, în realitate, în Evanghelie este arătat limpede faptul că Hristos nu a dat importanță înfățișării exterioare, nici religiozității formale a oamenilor, ci esenței inimii lor. Din inimă ies „cugetele cele rele, desfrânările, hoțiile, uciderile, adulterul, lăcomiile, înșelăciunea, nerușinarea, ochiul pizmaș, hula, trufia, ușurătatea” (Marcu 7, 21-22). De aceea, Mântuitorul i-a pedepsit pe fățarnici, dar i-a iertat și a mâncat împreună cu vameșii și desfrânatele, îndemnându-i la simplitatea pruncilor pe cei care doresc să devină cetățeni ai Împărăției Sale.

Sfântul Eufrosin, frescă, Mănăstirea Decani, Serbia, sec. al XIV-lea

În ziua de 11 septembrie, Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Eufrosin, bucătarul. „Acesta s-a născut din părinți țărani simpli. A crescut fără de învățătură și venind la mănăstire, s-a îmbrăcat în schima monahală, făcându-se pe sine slujitor monahilor. Și fiindcă petrecea totdeauna la bucătărie, ca un om simplu, era defăimat de toți”, scrie Sinaxarul. ”Și suferea fericitul toate defămările cu bărbăția inimii și cu liniștea gândului, fără a se tulbura cât de puțin. Și măcar că era simplu la cuvânt, însă nu era prost, ci cu înțelegere, precum aceasta se va arăta mai curat din cele ce se vor spune de aici înainte. Că în mănăstirea aceea, unde se afla fericitul Eufrosin, era și un preot, iubitor de

Dumnezeu, care se ruga cu sârguință să-i arate Dumnezeu bunătățile pe care le vor dobândi cei ce-L iubesc pe Dânsul”.

Continuarea istorisirii din Sinaxar este cutremurătoare. Evlaviosul preot a avut o vedenie ca aceasta: i se părea că este în Rai, într-o grădină cu pomi fructiferi, cu flori înmiresmate și ape cristaline, iar Eufrosin se desfăta de acele bunătăți negrăite. La întrebarea preotului cum de se afla acolo, acela a răspuns: „Eu sunt neștiutor de carte, dar de la voi ascult Apostolul care spune că cei care se nevoiesc vor vedea încă din această viață pământească frumusețea Raiului. Apoi, ca veghetor al acelei grădini, fericitul Eufrosin i-a dat trei mere preotului, pe care cu uimire le-a găsit acela în rasa sa, după ce s-a deșteptat și și-a venit în fire.

Măsurile înalte ale vieții duhovnicești a monahului Eufrosin, pe care toți îl disprețuiau, au provocat admirația tuturor. Acela însă, evitând slava oamenilor, a părăsit în ascuns mănăstirea și nu a mai fost văzut până la sfârșitul vieții. Cu siguranță că raiul inteligibil și duhovnicesc și l-a făcut lăcaș veșnic, de unde vede lumina Feței lui Hristos.

Informațiile despre viața sa au fost păstrate ca mărturie a măreției simplității creștine și a adeveririi cuvântul evanghelic, care spune: „Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi” (Matei 19,30).

Sursa: Ziarul Μακεδονία, 8/9/2013

Sfantul Eufrosin, bucătarul şi merele din Rai, poveste pentru cei mici

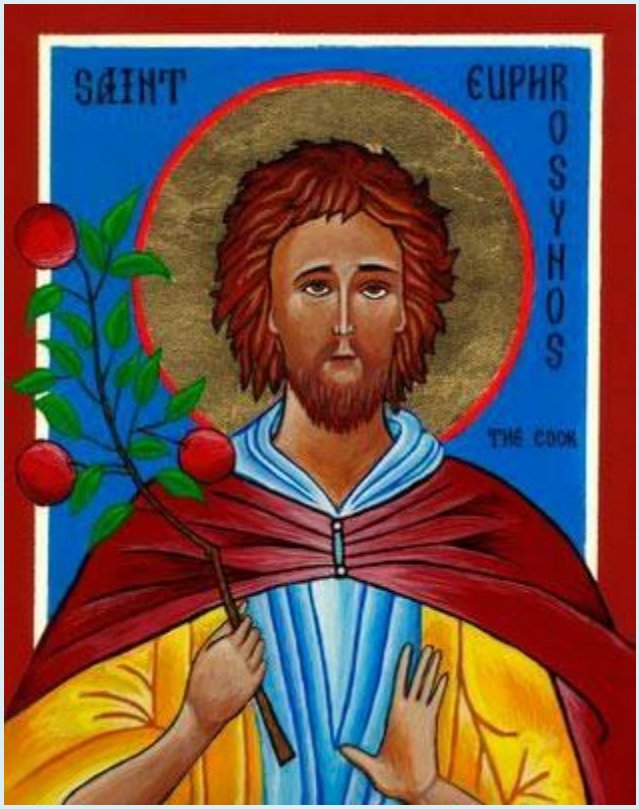

Sfântul Eufrosin, bucătarul şi merele din Rai, poveste pentru cei mici (11 septem-brie):

https://www.academia.edu/44130546/Sf%C3%A2ntul_Eufrosin_buc%C4%83tarul_%C5%9Fi_merele_din_Rai_poveste_pentru_cei_mici_11_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-eufrosin-si-merele-din-rai

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-eufrosin-si-merele-din-rai-250410195

***

Aşa-i, dragii mei, că vă întrebaţi cum adică un sfânt bucătar? Este vorba de Sfântul Eufrosin pe care-l prăznuim chiar în 11 septembrie. Este un sfânt atât de simplu, dar plin de iubire de Dumnezeu, de bunătate faţă de toţi şi de smerenie.

Cuviosul Eufrosin s-a născut într-o familie simplă şi foarte săracă. A fost primit într-o mănăstire încă de tânăr şi la început a slujit monahilor la bucătărie, fiind pus să prepare mâncare. Era tăcut şi smerit şi îşi petrecea timpul în rugăciune şi ascultare. Iar când făcea mâncare fraţilor sau împlinea ceea ce i se cerea, le făcea pe toate ca pentru Dumnezeu. Şi Dumnezeu îl iubea foarte mult pe Eufrosin pentru că niciodată nu se certa cu nimeni. Vrând să-l răsplătească pentru bunătatea sa, Dumnezeu îi făcu lui Eufrosin, un dar: să poată pleca în

fiecare noapte, pentru o clipă, în orice loc îl ducea gândul. Şi pentru că Eufrosin se gândea în toată vremea la Grădina Raiului, în fiecare noapte se pomenea acolo, încât nu ştia dacă ce i se întâmpla era adevărat sau visa.

În acea mănăstire vieţuia şi un preot iubitor de Dumnezeu, care se ruga ca Dumnezeu să-i arate bunătăţile pe care le vor dobândi cei ce-L iubesc pe El. Şi iată că într-o noapte se pomeni într-o grădină prea frumoasă, plină de pomi, în care cântau păsări minunate. Şi când se uită mai bine, nu-i veni să-şi creadă ochilor. În mijlocul grădinii se afla Eufrosin, blândul bucătar, care se îndulcea de roadele grădinii.

Preotul se apropie şi îl întrebă uimit:
- A cui este grădina aceasta şi ce cauţi tu aici?

Cuviosul Eufrosin îi răspunse:
- Aceasta este grădina celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, iar mie mi s-a îngăduit să stau aici şi să mănânc ce voiesc, din multa milostivire a Domnului.

- Oare îmi poţi da şi mie să mănânc ceva din această minunată grădină? întrebă cu smerenie preotul.

- Poţi lua ceea ce voieşti, din darul lui Dumnezeu.

Atunci preotul arătă către nişte mere frumoase, iar Eufrosin îi rupse câteva şi i le puse în rasă.

În acea clipă bătu toaca şi preotul se trezi din vedenie.

La început preotul crezu că totul a fost doar un vis, dar când se uită pe masă, ce să vadă? Trei mere frumoase care răspândeau o mireasmă minunată în chilie.

După ce rămase o vreme nemişcat de uimire, merse spre biserică. Întâlnindu-l pe Eufrosin, îl întrebă:
- Eufrosine, spune-mi, unde ai fost azi-noapte?

- La mine în chilie.

- Pentru numele lui Dumnezeu, spune-mi, te rog, adevărul.

Văzând că preotul ştie totul, Eufrosin nu se mai putu ascunde şi îi mărturisi:
- Am fost acolo unde merg cei ce-L iubesc pe Dumnezeu şi unde te-ai rugat şi Sfinţia ta să mergi. Şi acolo ţi-am dat merele pe care le ţii ascunse acum.

Minunându-se tare de această întâmplare dumnezeiască, după terminarea rugăciunii, părintele adună toată obştea mănăstirii şi le povesti totul, arătându-le şi darul părintelui Eufrosin. Atunci, toţi doriră să ia binecuvântare de la omul lui Dumnezeu, însă nu îl mai găsiră. Căci el, fiind smerit şi nedorindu-şi laudele oamenilor, fugise la o altă mănăstire, unde nu îl cunoştea nimeni. Acolo continuă să se roage lui Dumnezeu, să fie blând şi smerit cu toţi şi să meargă în fiecare noapte în Grădina Raiului.

Iar din merele cele frumos mirositoare mâncară mulţi bolnavi, tămăduindu-se de bolile lor şi slăvindu-l pe bunul Dumnezeu.

Să ne rugăm lui Dumnezeu ca prin rugăciunile Sfântului cuvios Eufrosin să ne învrednicească şi pe noi să vedem Grădina Lui prea minunată.

Arhim. Mihail Daniliuc - Din bucătărie în Rai

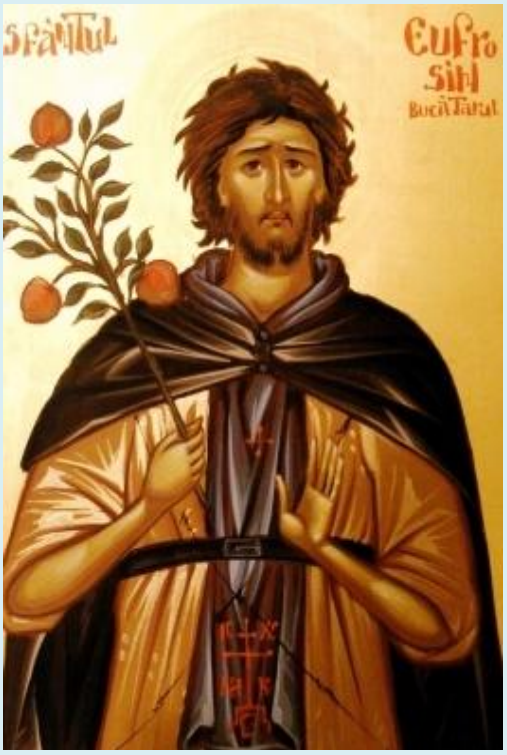

Care dintre noi nu a fost nevoit măcar o dată în viață să stea în bucătărie, nu doar pentru a degusta ceva ori pentru a lua un prânz frugal, ci să gătească ceva de-ale gurii pentru el, pentru familie sau oaspeți. Ce să mai spunem de bunicile ori mamele noastre, care își petrec bună parte din viață trebăluind în bucătărie, dar de cei ce trebăluiesc de zor în marile cantine ori restaurante? În mediul monahal se spune că una din cele mai grele ascultări este cea de la bucătărie; călugării ori călugărițele rânduiți în trudnica ascultare la bucătărie cu dragoste jertfelnică pregătesc bucate nu doar pentru obște, ci și pentru pelerinii care își îndreaptă pașii către chinovii, căutând în primul rând a se hrăni cu dumnezeieștile merinde, iar ca semn de prețuire, multe din așezările noastre monahale, după agapa duhovnicească, invită pe închinători să guste și ceva de-ale gurii.

Un astfel de bucătar a fost și Sfântul Eufrosin, cel proslăvit în calendar pe 11 septembrie.Trăitor în veacul al IX-lea într-una din mănăstirile Palestinei, Eufrosin s-a arătat a fi un monah cu o viață și o lucrare paradigmatică: cu o desăvârșită smerenie și dragoste împlinea ascultarea de bucătar. Gătea cu atâta dragoste pentru frățime, ca și când Dumnezeu ar fi stat la masa lor, împlinind toate cu desăvârșită dragoste, răbdare și jertfelnicie. Primea ocara fără să cârtească, nu răspundea la potrivnicii.

Dar pe lângă necesarele merinde pentru trup, Eufrosin mai „gătea” ceva de zor: lucra cu sârg la dobândirea mântuirii. Tainica și neclintita lucrare a bucătarului smerit, Dumnezeu a voit a o descoperi în chip minunat, când un părinte îmbu-

nătățit din obște a avut o vedenie din cele ce aveau să fie: în Rai, l-a întâlnit pe călugărul Eufrosin, de la care a cerut trei mere. După această vedenie, părintele a realizat că merele din minunata arătare au rămas la dânsul. Mergând în biserică, l-a găsit pe Eufrosin la rugăciune și, întrebându-l despre cele ce s-au petrecut, acesta i-a confirmat că da, fusese în Rai.

Dumnezeu a descoperit astfel că bucătarul cel smerit a hrănit gurile multor flămânzi, dar cu o înțelepciune și-a agonisit și pentru sieși merindea cerească.

Sinaxarul spune că hăruitul Eufrosin a dispărut din mănăstire, probabil, petrecând retras în pustie, fugit de slava şi cinstea oamenilor.

Din cele trei fructe primite în vedenie au gustat monahii obștii cu diferite neputințe sufletești și trupești. Primind tămăduire, au proslăvit pe Dumnezeu, Cel minunat întru sfinții Săi, neuitând viața și petrecerea în chinovia lor a lui Eufrosin bucătarul.

Cumpătarea, condiție de căpătâi pe calea Împărăției

Dacă un cuhar a ajuns să fie „casnic” şi „prieten” al lui Dumnezeu, după cum îi numea Sfântul apostol Pavel pe sfinți, atunci înseamnă că în paleta meseriilor pe care le-au practicat aceştia, cea de bucătar devine bineplăcută de Dumnezeu, dacă este pusă în slujba dobândirii cereştii Împărății.

Apare aici o aparentă contradicție: cum să te poți mântui gătind mereu, de vreme ce îmbuibarea, numită de Părinții filocalici gastrimarghia, este unul din păcatele din care izvorăște o serie întreagă de patimi. De aceea Sfinții Părinți ne învață că nu trebuie să mâncăm de dragul plăcerii, făcând din bucate, din mese îmbelşugate un scop în sine, un mod de desfătare. Hrana materială este un dar de la Dumnezeu menit să susțină viața biologică, și nu pentru îmbuibarea pântecelui. Astăzi omenirea s-a îndepărtat atât de mult de sfaturile inspirate ale dumnezeieștilor Părinți, încât au făcut din simpla și necesara îndeletnicire de a pregăti hrana o veritabilă „artă”, numită cu sintagma „artă culinară”. Concursuri de gătit, show-uri gastronomice, „masterchefi” şi tot restul spectacolului în care s-a transformat o ancestrală și vitală ocupație umană. Cu cât o masă este mai dichisită și mai îmbelșugată, ea devine mai nocivă pentru om.

Explicația ne-o dă Sfântul Ioan Gură de Aur: „Am putea spune că mesele bogate sunt mai rele decât otrăvurile. Deoarece otrăvurile îi omoară iute şi fără dureri pe cei care le iau, pe când mesele bogate dau naştere unei vieţi mai rele decât o mie de morţi, pentru că ele îl omoară lent pe om. Şi cei care suferă de alte boli sunt compătimiţi de mulţi, pe când cei ce suferă de boli provocate de multă

mâncare şi băutură nu pot fi compătimiţi de oameni, chiar dacă ei ar vrea. Întrucât ei singuri îşi provoacă bolile, se îndreaptă cu voia lor spre prăpastia relelor”.

Cumpătarea, așadar, nu doar că este dreptarul cel bun al sănătății fizice, dar și una dintre condițiile de căpătâi pentru a urma calea către cerească Împărăție pe care a mers cu atâta sârg călugărul palestinian.

O veche zicală românească glăsuiește: „când mâncarea e gustoasă, fericirea stă la masă”. Frumoasă expresie! Masa adună pe oameni la comuniune, la bucuria regăsirii. Dar, dacă se pune accent doar pe bucate și se uită de comeseni, mâncatul transformă pe oameni în robi ai pântecelui, găsind împlinire în a mânca, mai exact trăiesc pentru a mânca. Nu e păcat să gătești gustos, ci să folosești bucatele mai mult decât un „combustibil”.

Din viața și petrecerea Sfântului Eufrosin bucătarul înțelegem mai profund sintagma potrivit căreia nu trăim pentru a mânca, ci mâncăm pentru a trăi nu doar aici, vremelnic, ci mai cu seamă veșnic, la masă cu Dumnezeu.

Radu Alexandru - Sfântul Eufrosin, bucătarul - Să gătim semenilor ca lui Dumnezeu

Într-o lume în care gătitul şi alimentaţia, capitole esenţiale ale vieţii noastre, au devenit, din nefericire, sub diferite chipuri pentru toţi dintre noi, prilej de cădere în păcat, este întrucâtva mângâietor faptul de a afla despre viaţa unui Sfânt bucătar.

Viaţa Sfântului Eufrosin, bucătarul

Sfântul Eufrosin, bucătarul este prăznuit de Biserica ortodoxă pe 11 septembrie. Acesta a trăit în secolul al IX-lea într-o mănăstire din Palestina. Ascultarea sa ca monah era aceea de bucătar.

Pentru smerenia sa şi pentru dragostea pe care le manifesta în această ascultare de bucătar, Dumnezeu a lucrat o minune, îngăduind ca acesta să fie văzut în Rai de către un alt părinte din mănăstire.

Citim, în acest sens în Sinaxar că, în vedenie, apropiindu-se de Eufrosin preotul, l-a întrebat: "Frate, Eufrosine, ce este aceasta? Nu cumva acesta este Raiul?"

Răspuns-a Eufrosin: ***"Aşa este, părinte, Raiul lui Dumnezeu este".***

Iarăşi l-a întrebat preotul: "Dar tu cum te-ai aflat aici?"

Răspunse acest bucătar, Eufrosin: ***"Pentru bunătatea cea mare a lui Dumnezeu sunt sălăşluit ca să locuiesc aici, pentru că locaşul aleşilor lui Dumnezeu este acesta".***

Şi a zis preotul: "Nu cumva ai vreo stăpânire peste frumuseţile acestea?"

Şi a zis Eufrosin: ***"Pe cât pot, pe atâta dau dintr-acestea pe care le vezi".***

Zis-a lui preotul: "Oare poţi să-mi dai mie ceva dintr-acestea?"

Şi i-a grăit Eufrosin: ***"Cele ce pofteşti, ia-le cu darul Dumnezeului meu".***

Atunci preotul a arătat cu mâna spre mere şi luând Eufrosin trei mere, le-a pus în basmaua preotului, zicându-i: ***"Primeşte cele ce ai cerut şi te îndulceşte".***

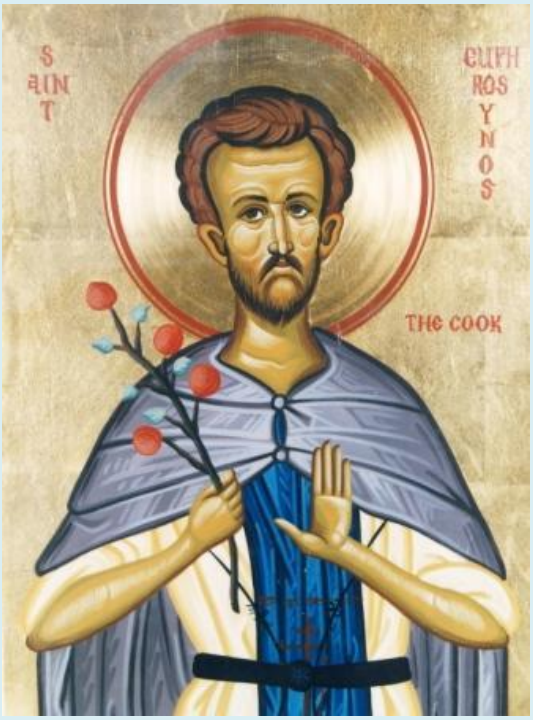

Încetând vedenia şi venindu-şi în fire, acel părinte a găsit merele pe care i le oferise Sfântul Eufrosin. A mers apoi la biserica unde l-a aflat pe Eufrosin în obşte, la slujbă. Apropiindu-se de el, l-a jurat ca să-i arate lui unde a fost în noaptea aceasta, iar el a zis: ***"Iartă-mă părinte, că acolo am fost în noaptea aceasta, unde m-ai văzut pe mine".***

Şi i-a zis preotul: "Pentru aceasta cu jurământ înainte te-am apucat, spre arătarea dumnezeieştilor măriri, ca să nu îndrăzneşti a spune adevărul".

Atunci Eufrosin, a zis: ***"Tu, părinte ai cerut de la Domnul ca să-ţi arate ţie în chip văzut răsplătirile aleşilor lui. Deci, a vrut Domnul ca să înştiinţeze pe cuvioşia ta prin mine, neînvăţatul şi nevrednicul şi m-ai aflat în Raiul acela al lui, Dumnezeului meu".***

Apoi l-a întrebat preotul: "Şi ce mi-ai dat mie părinte, în Rai, când am cerut de la tine?"

Răspuns-a Eufrosin: ***"Ţi-am dat ţie acele trei mere bine mirositoare, pe care le-ai pus în chilia ta pe pat. Însă iartă -mă, părinte, că eu vierme sunt, iar nu om".***

După Utrenie părintele i-a luat pe ceilalţi monahi şi le-a arătat lor acele trei mere din Rai şi le-a spus cu de-amănuntul vedenia aceea. Şi se umplură toţi din merele acelea de negrăită bună mireasmă şi de dulceaţă duhovnicească. Când au mers însă la bucătărie pentru a-l întâlni pe Sfântul Eufrosin, acesta nu a mai fost de găsit. Fugind de slava omenească a hotărât să părăsească pentru totdeauna acea mănăstire.

Merele primite de la Sfântul Eufrosin, fiind împărţite între părinţii din obşte, au lucrat minuni tămăduind pe cei bolnavi. Citim în Sinaxar că toţi cei care au fost de faţă mult s-au folosit duhovniceşte din viaţa îmbunătăţită a acestui Cuvios Părinte.

Sfântul Eufrosin Bucătarul şi "ingredientele minune”

Pentru faptul că citim despre viaţa sa în Sinaxar şi nu într-o carte de bucate oarecare, ne dăm seama că Sfântul Eufrosin nu este prăznuit de veacuri în Biserică pentru că excela în bucătărie, pentru că era un maestru desăvârşit, gătind rapid şi gustos. A rămas mai ales pentru anumite "ingrediente” care lipsesc astăzi din viaţă şi din bucătăria omului modern precum: ascultarea, smerenia, rugăciunea, dragostea, răbdarea etc..

Dar cel mai important "ingredient” al Sfântului Eufrosin îl reprezintă conştiinţa faptului că "gătind semenilor, gătea lui Dumnezeu”. Sinaxarul subliniază că "la început, slujea fraţilor la bucătărie; dar slujea nu ca oamenilor, ci ca lui Dumnezeu, cu mare smerenie şi supunere, ostenindu-se în ascultare ziua şi noaptea.”

Icoana Sfântului Eufrosin Bucătarul este una dintre icoanele pe care nu le întâlnim, cel mai adesea, nici în biserică, nici în chiliile monahilor, ci în bucătăriile mănăstirilor ortodoxe. Este însă o icoană ce ar trebui să se găsească şi în bucătăria fiecărei familii ortodoxe ca una ce ne descoperă viaţa Sfântului Eufrosin, drept o adevărată pildă de ascultare şi slujire jertfelnică.

Este nevoie ca, în vieţile noastre, gătitul şi alimentaţia să transceandă simpla satisfacere a unei nevoi trupeşti şi simpla satisfacere a poftei. De aceea, nu întâmplător, în Biserică nu se vorbeşte despre "arta culinară", ci de gătit şi alimentaţie constituite în prilej comuniune cu Dumnezeu şi cu semenii, în prilej de sfinţire a vieţii.

Fie ca viaţa Sfântului Eufrosin şi harul dumnezeiesc, să ne devină în bucătărie "carte de bucate", respectiv "ingrendient minune", spre mântuirea noastră şi a semenilor.

Merele cuviosului Eufrosin

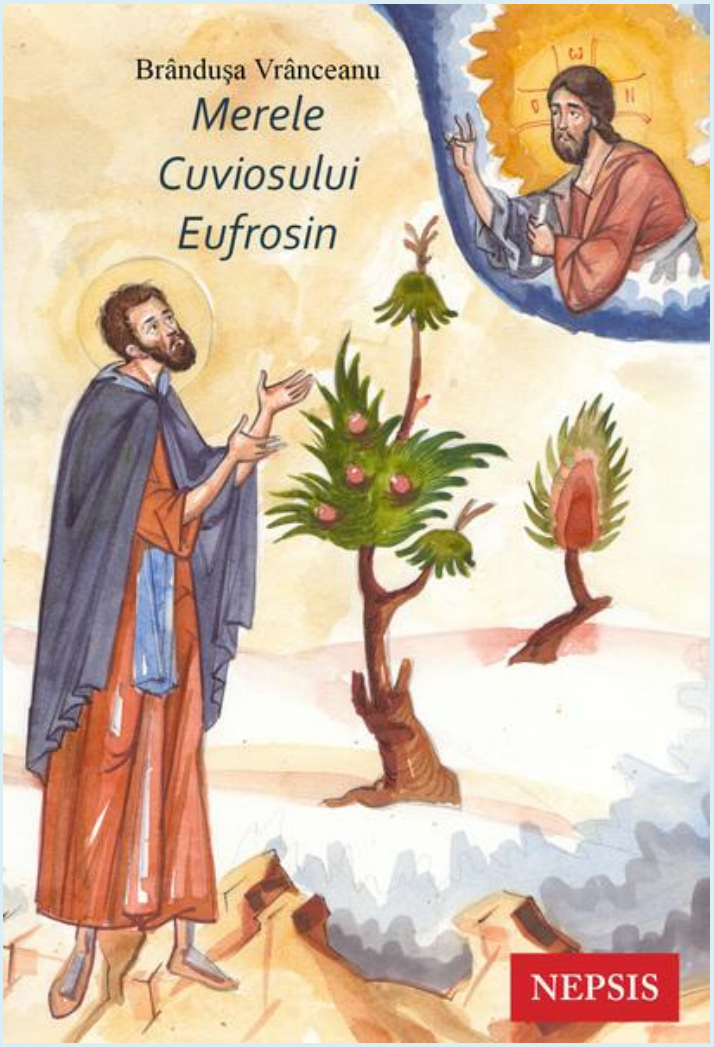

Vrânceanu, Brânduşa
Gliga, Ovidiu (il.)
3,00 lei

Descriere: Din paginile acestei cărticele, îl veţi cunoaşte pe Sfântul Eufrosin, bucătarul căruia smerenia, bunătatea şi dragostea i-au deschis porţile Grădinii Raiului.

…„Dar, pentru că mai întotdeauna era murdar de funingine, de la focul din vatră, sau de făină, atunci când făcea pâine, şi pentru că rasa lui peticită şi ponosită mirosea veşnic a ceapă, a pătrunjel, a usturoi sau a alte mirodenii, nu era frate în mănăstire să nu-şi râdă de el! «Monahul Tocăniţă» sau «Fratele Linguroi» erau numai două dintre poreclele cu care i se adresau, în bătaie de joc, cei din obşte.“

Brânduşa Vrânceanu
Ilustraţii de: Ovidiu Gliga

MERELE CUVIOSULUI EUFROSIN

REPOVESTIRE

NEPSIS
Timişoara
2016

Merele Cuviosului Eufrosin

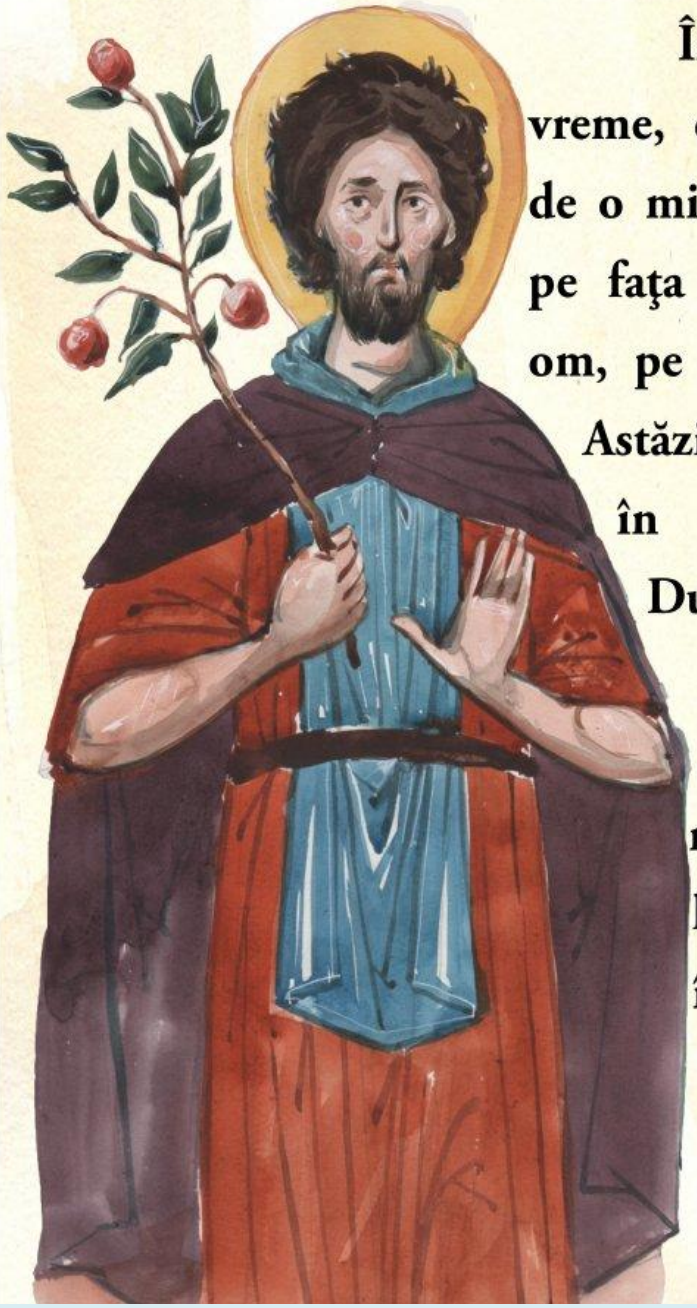

În urmă cu multă vreme, copii, mai mult de o mie de ani, a trăit pe faţa pământului un om, pe nume Eufrosin. Astăzi, el este Sfânt în Împărăţia lui Dumnezeu, şi îl găsim pomenit în calendarele noastre ortodoxe, la 11 septembrie, în fiecare an.

Dar, pe vremea aceea, despre care vreau să vă povestesc, Eufrosin nu era decât un simplu călugăr, într-o mănăstire de pe teritoriul Turciei de azi. Se născuse într-o familie săracă şi, cum pe atunci, învăţătura

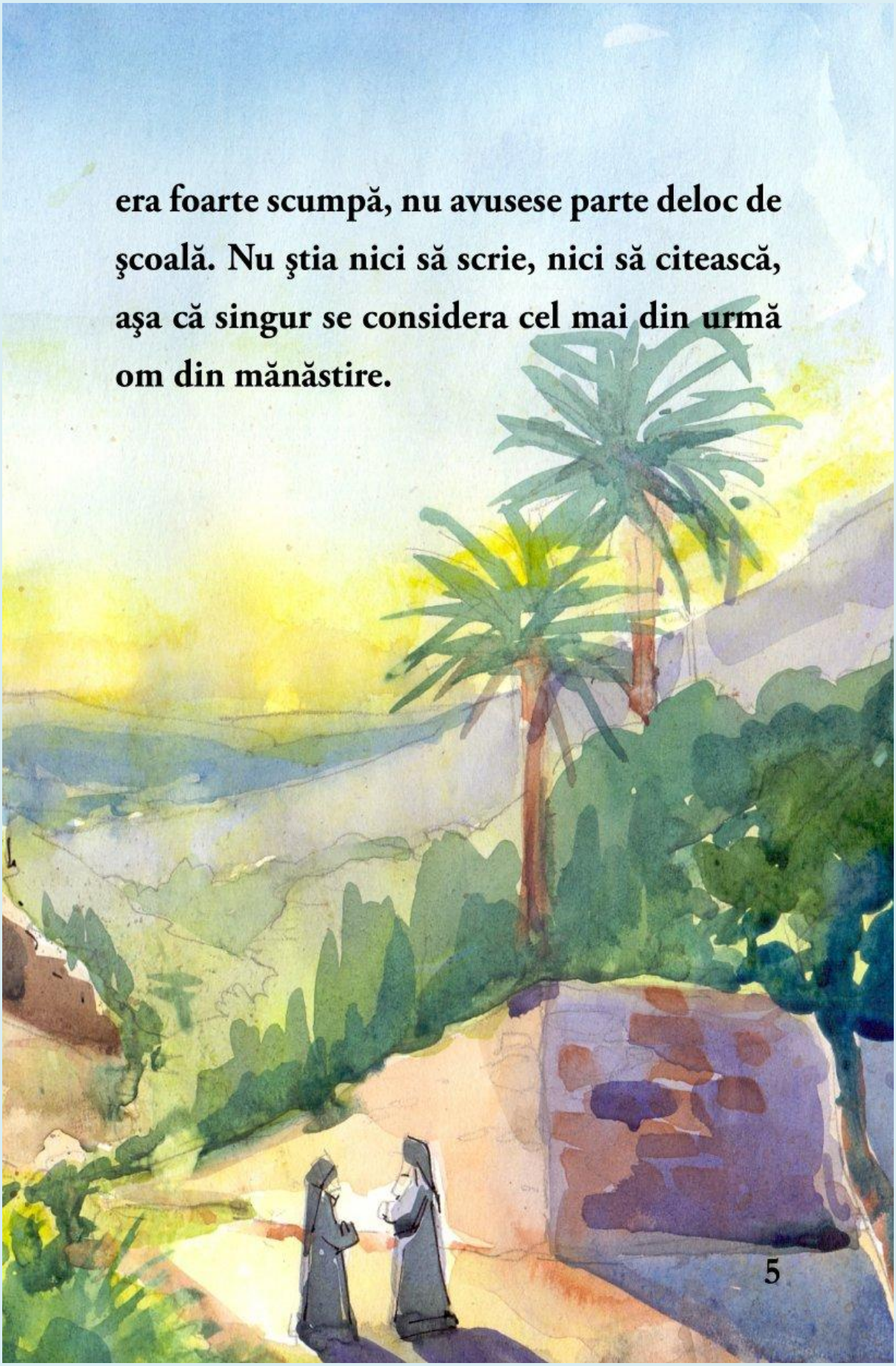
era foarte scumpă, nu avusese parte deloc de
şcoală. Nu ştia nici să scrie, nici să citească,
aşa că singur se considera cel mai din urmă
om din mănăstire.

Îl rânduise Stareţul la bucătărie, să gătească mâncarea pentru obşte, iar ascultarea aceasta o împlinea din toată inima şi cu toată dragostea. Dar, pentru că mai întotdeauna era murdar de funingine, de la focul din vatră, sau de făină, atunci când făcea pâine, şi pentru că rasa lui peticită şi ponosită mirosea veşnic a ceapă, a pătrunjel, a usturoi sau a alte mirodenii, nu era frate

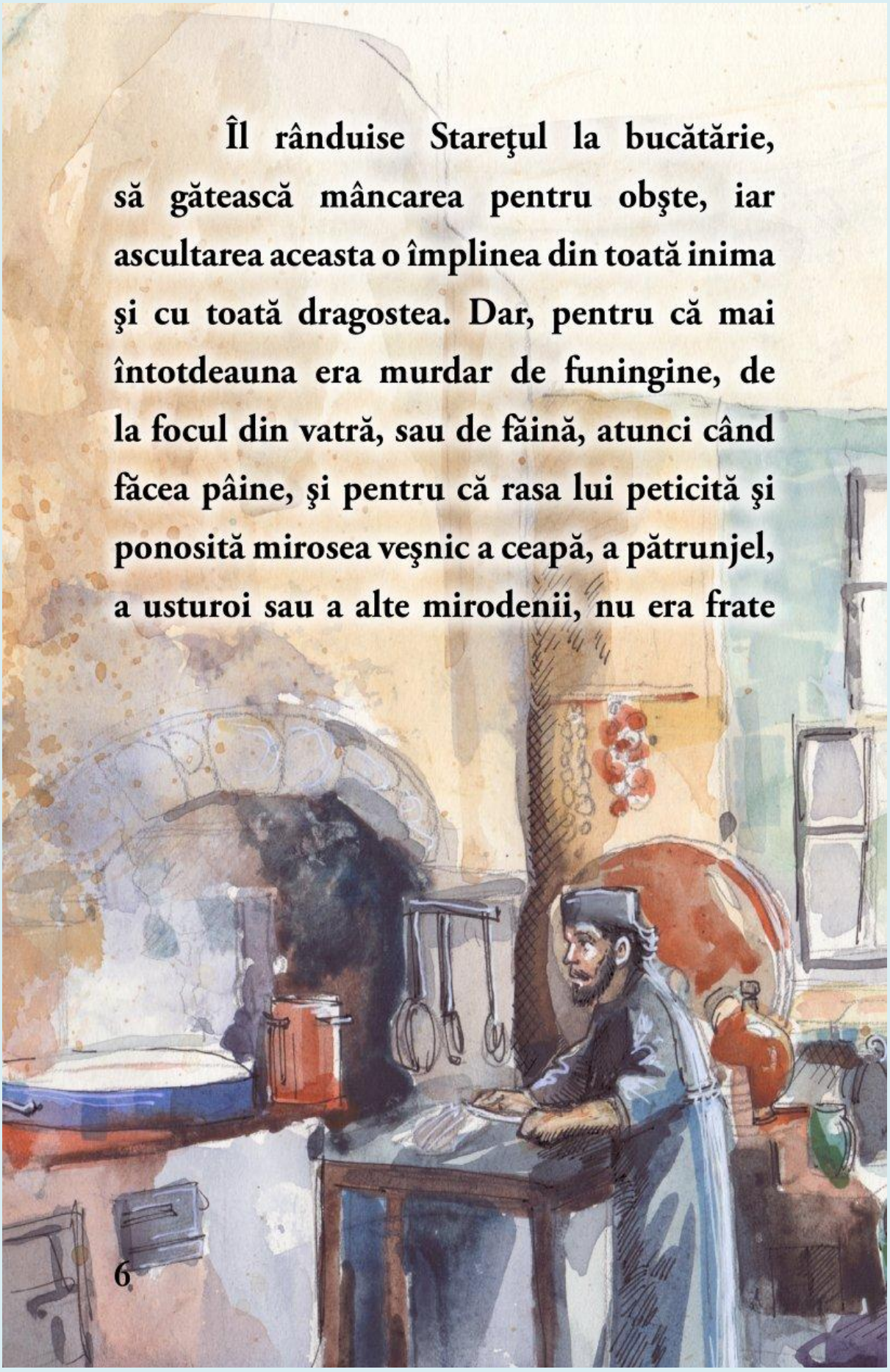

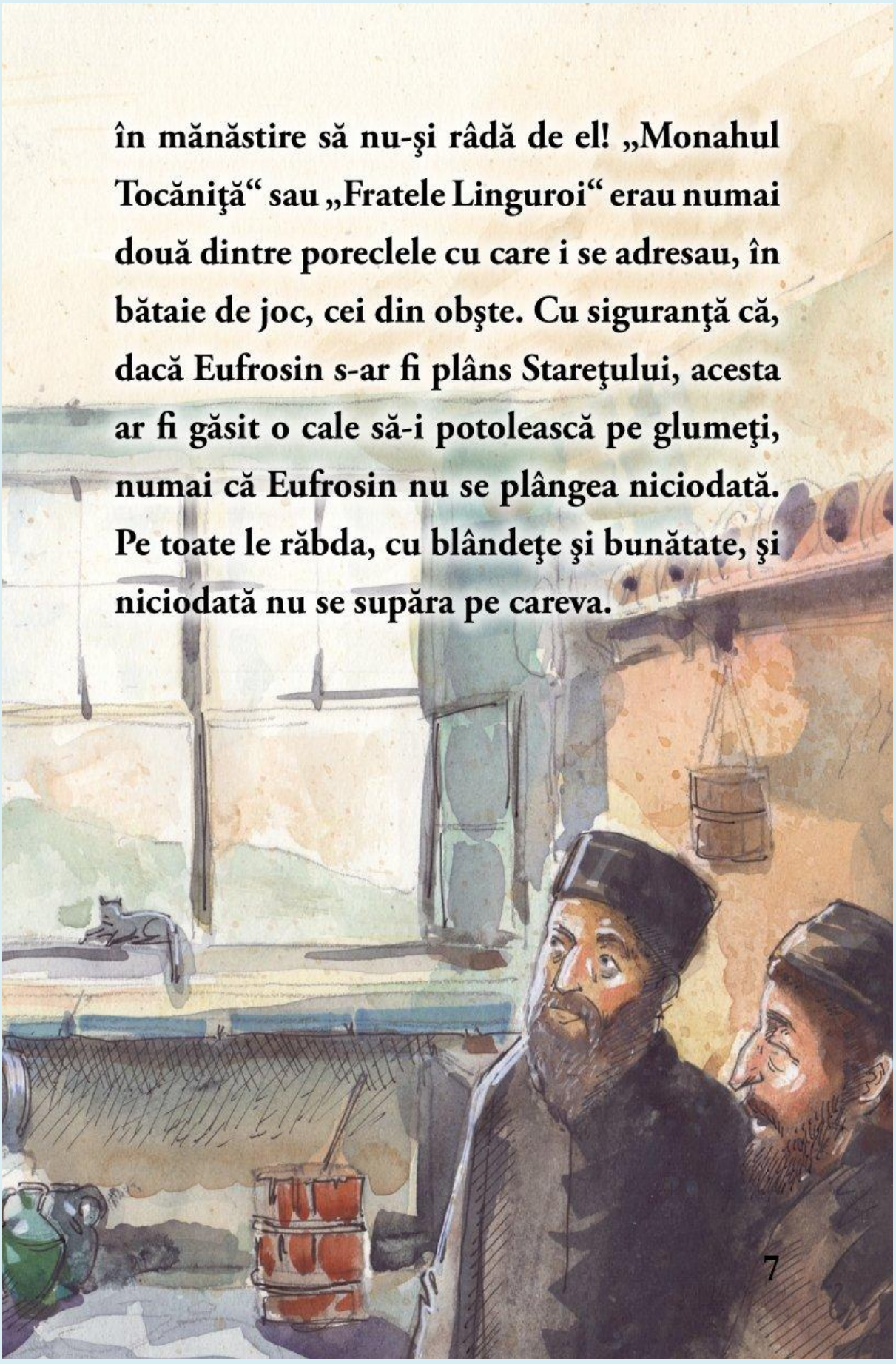

în mănăstire să nu-şi râdă de el! „Monahul Tocăniţă“ sau „Fratele Linguroi“ erau numai două dintre poreclele cu care i se adresau, în bătaie de joc, cei din obşte. Cu siguranţă că, dacă Eufrosin s-ar fi plâns Stareţului, acesta ar fi găsit o cale să-i potolească pe glumeţi, numai că Eufrosin nu se plângea niciodată. Pe toate le răbda, cu blândeţe şi bunătate, şi niciodată nu se supăra pe careva.

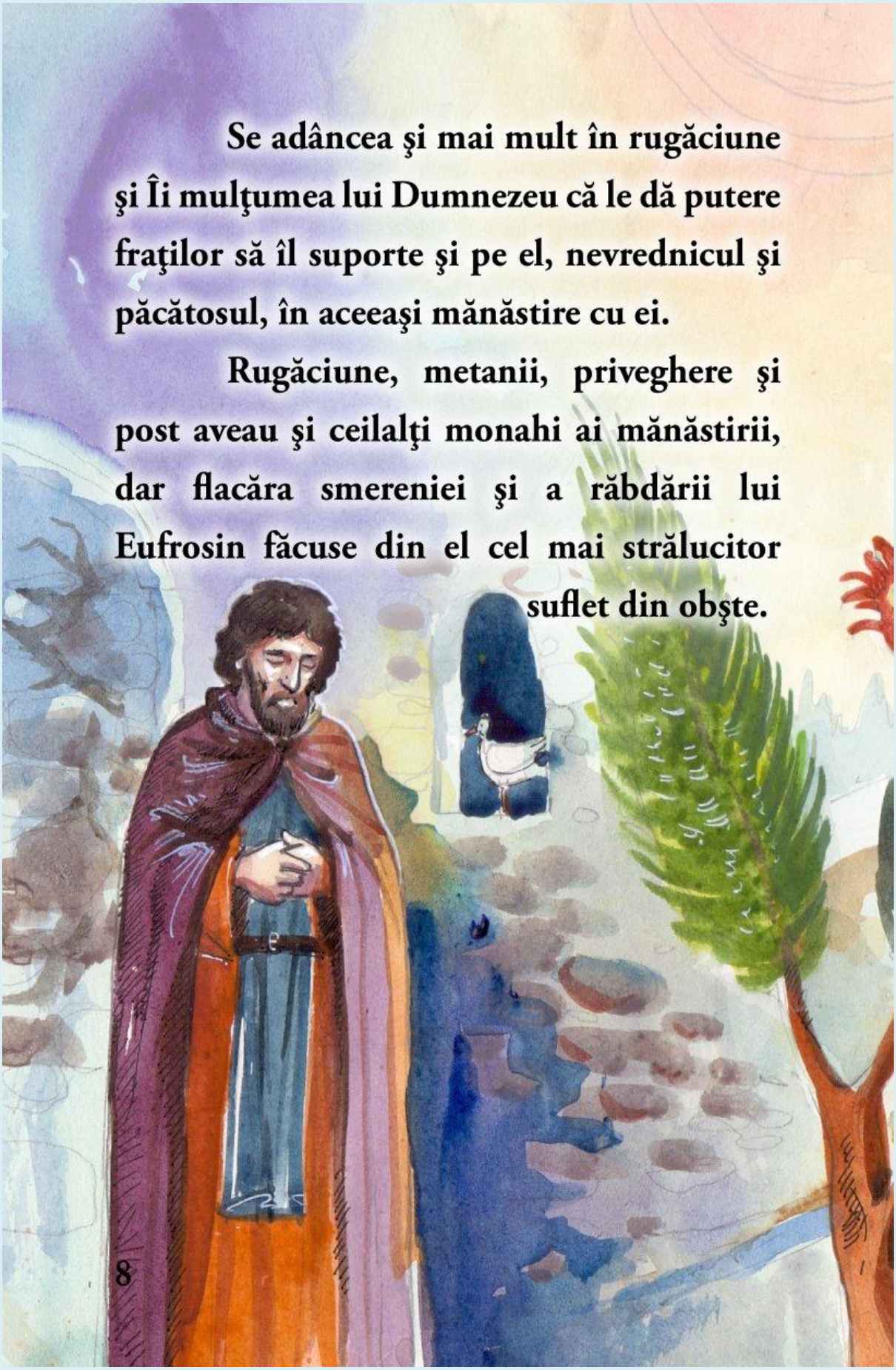
Se adâncea şi mai mult în rugăciune şi Îi mulţumea lui Dumnezeu că le dă putere fraţilor să îl suporte şi pe el, nevrednicul şi păcătosul, în aceeaşi mănăstire cu ei.
Rugăciune, metanii, priveghere şi post aveau şi ceilalţi monahi ai mănăstirii, dar flacăra smereniei şi a răbdării lui Eufrosin făcuse din el cel mai strălucitor suflet din obşte.
8

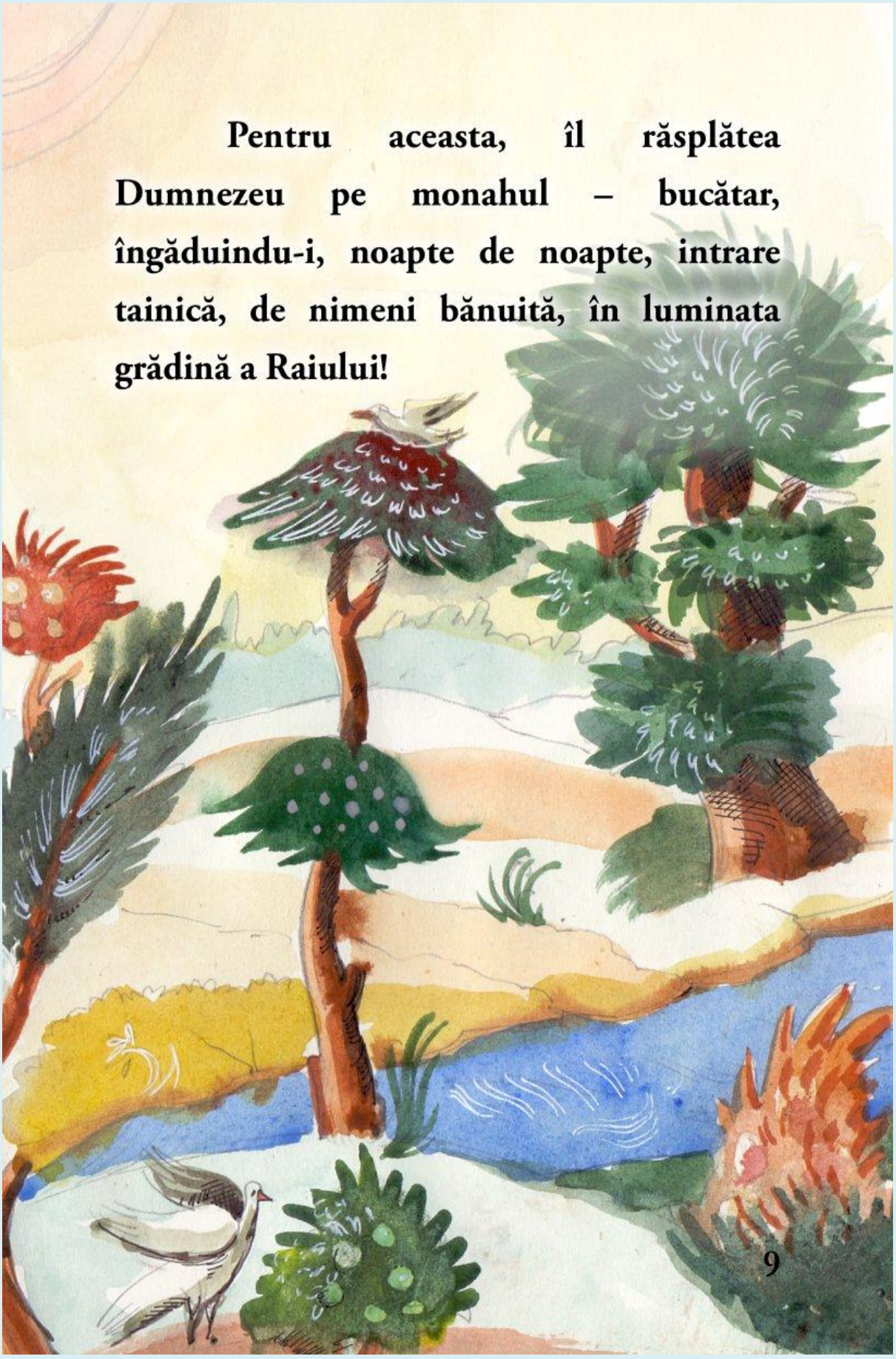
Pentru aceasta, îl răsplătea Dumnezeu pe monahul – bucătar, îngăduindu-i, noapte de noapte, intrare tainică, de nimeni bănuită, în luminata grădină a Raiului!

Icoane

Ὁ ἅγιος
Εὐφρόσυνος
Ὁ
Μάγειρος
ΙΣ ΧΣ
ΝΙ ΚΑ
Χείρ+Μαρκέλλης Μοναχής
Ι.Μ. Εὐαγγελισμός
Πάτμος 1978

11 septembrie

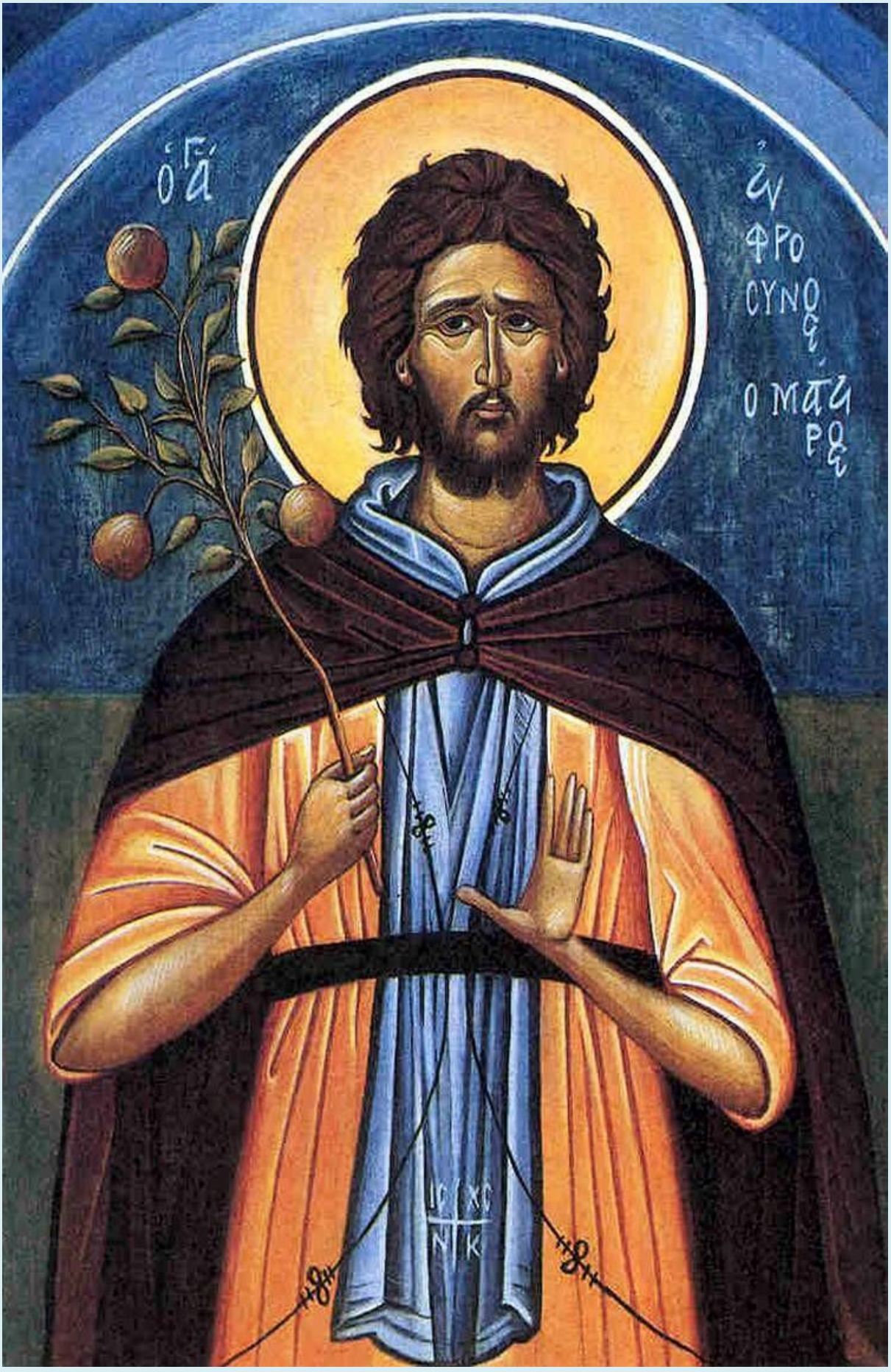
ΟΓΑ
ΙΝ
ΦΡΟ
CΥΝΟ
Ο ΜΑΤΙ
ΡΟ
ΙΟ ΧΟ
Ν Κ

Frescă de la 1527 din Mănăstirea Sfântul Nicolae, Meteora, Grecia

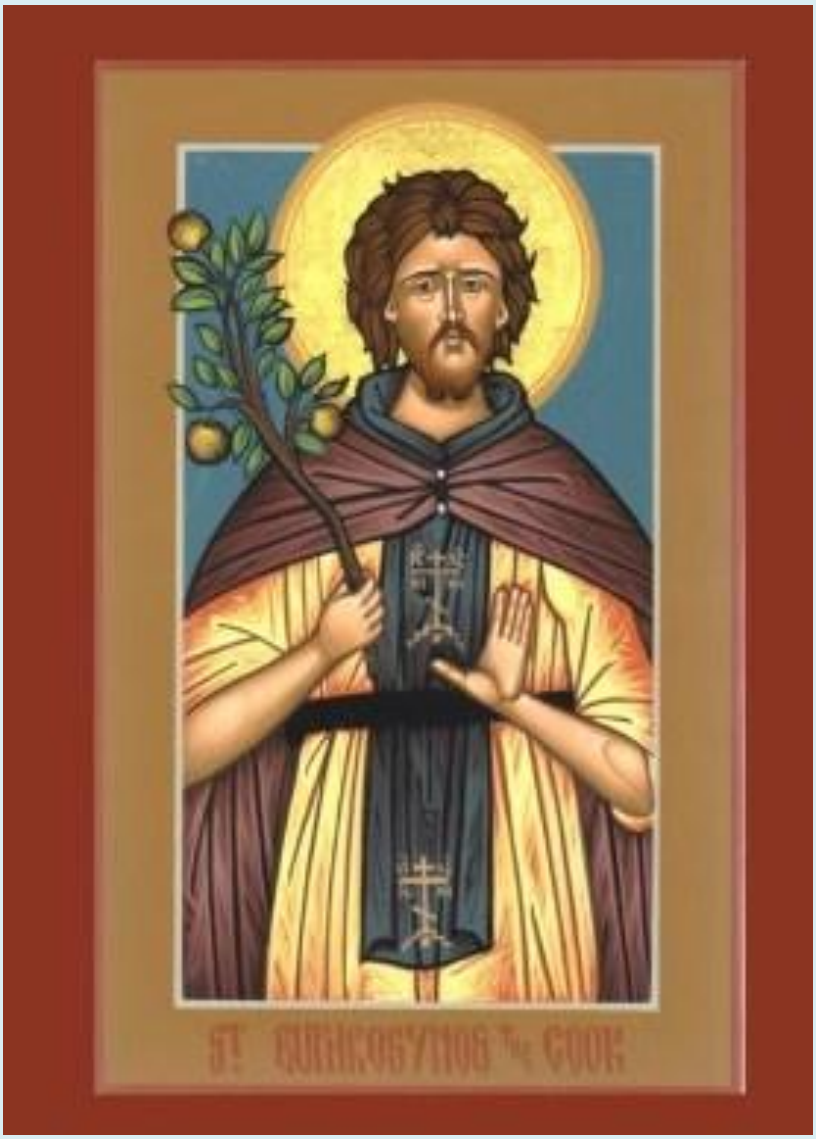

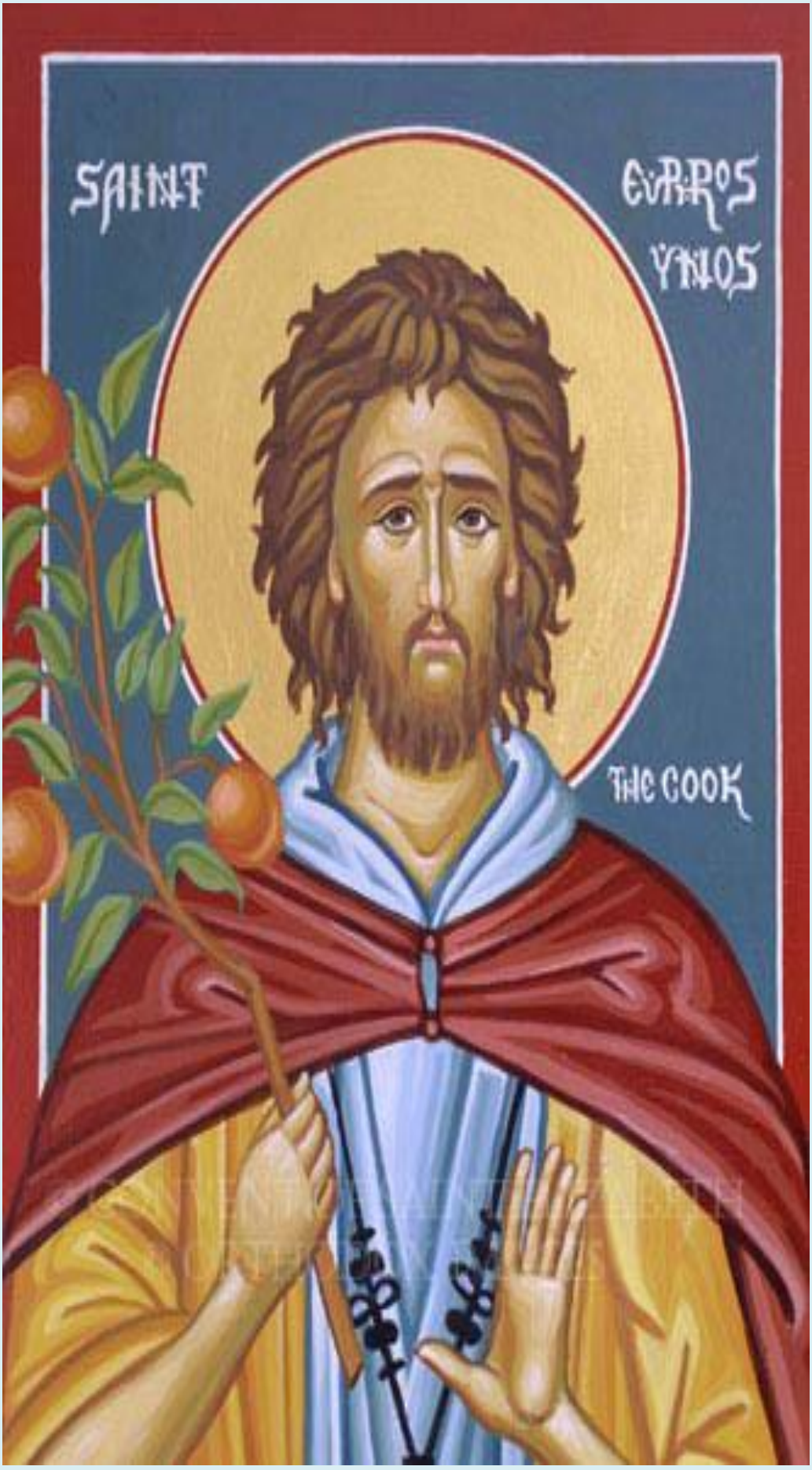
SAINT
EVPAPOS
YMOS
THE COOK

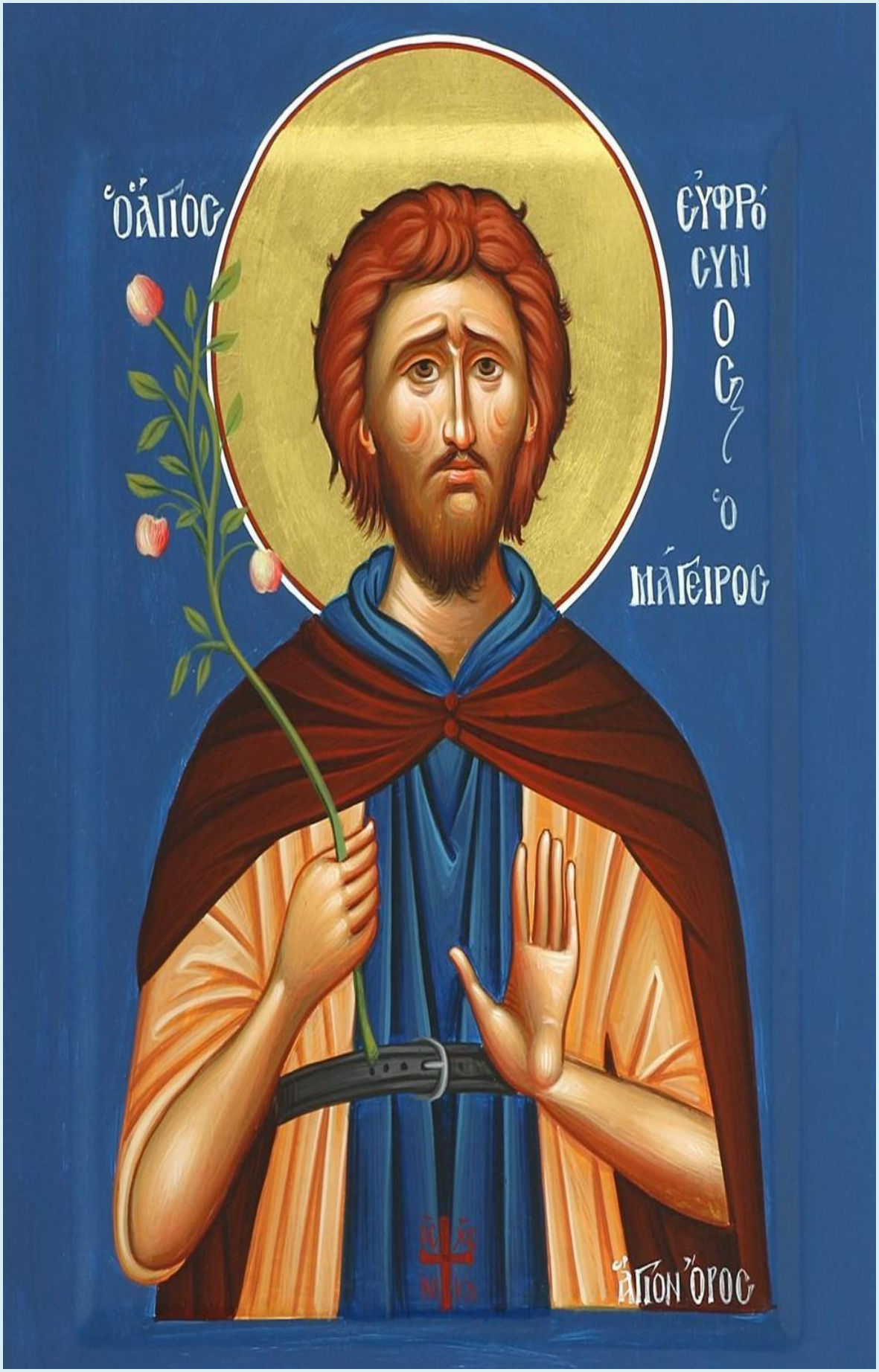
Ὁ ἅγιος
Εὐφρόσυνος
ὁ μάγειρος
Ἅγιον Ὄρος

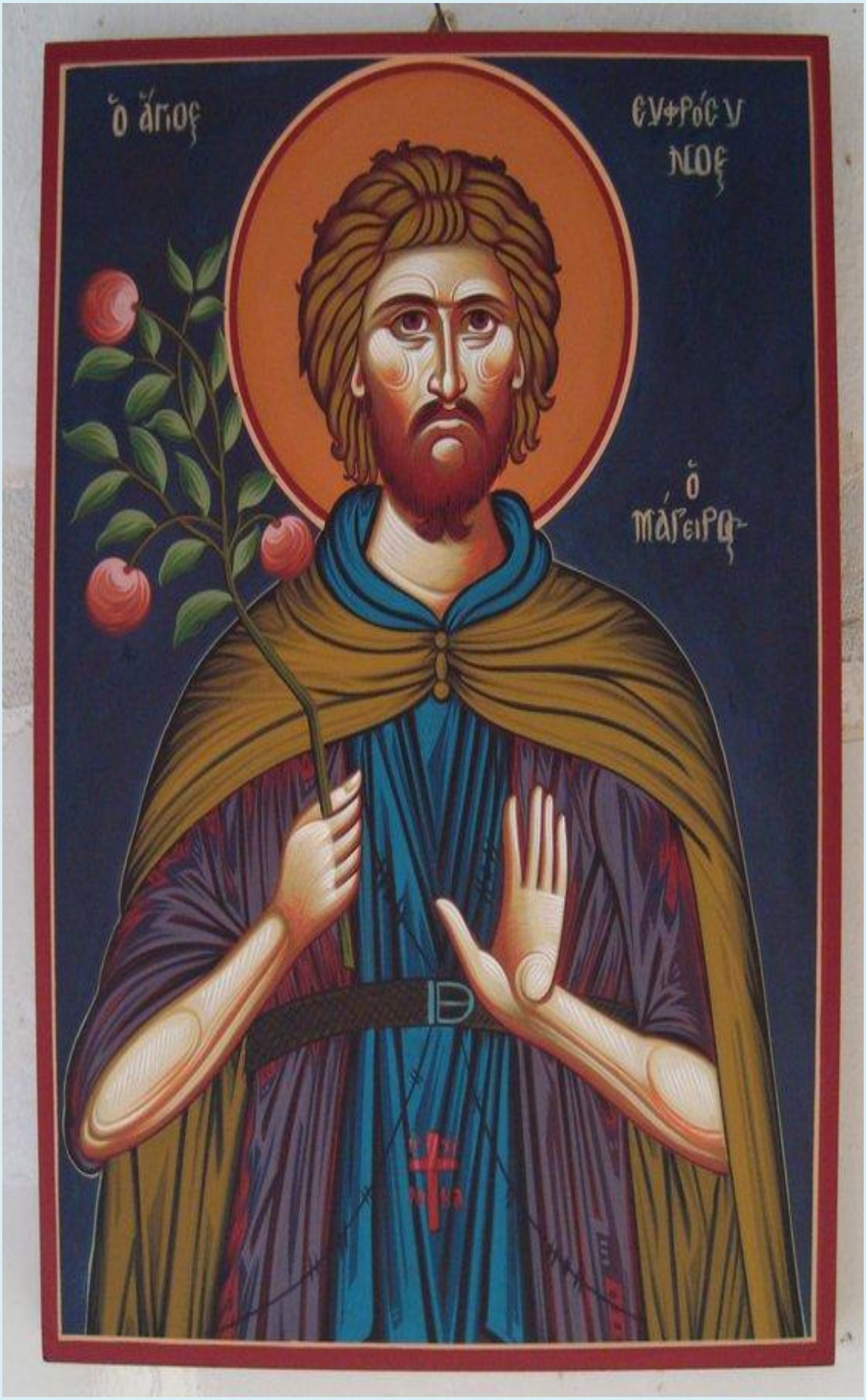
Ὁ ἅγιος
ΕΥΦΡΟΣΥ
ΝΟΣ
Ὁ
ΜΑΓΕΙΡΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
Ο ΜΑΓΗΡΟΣ

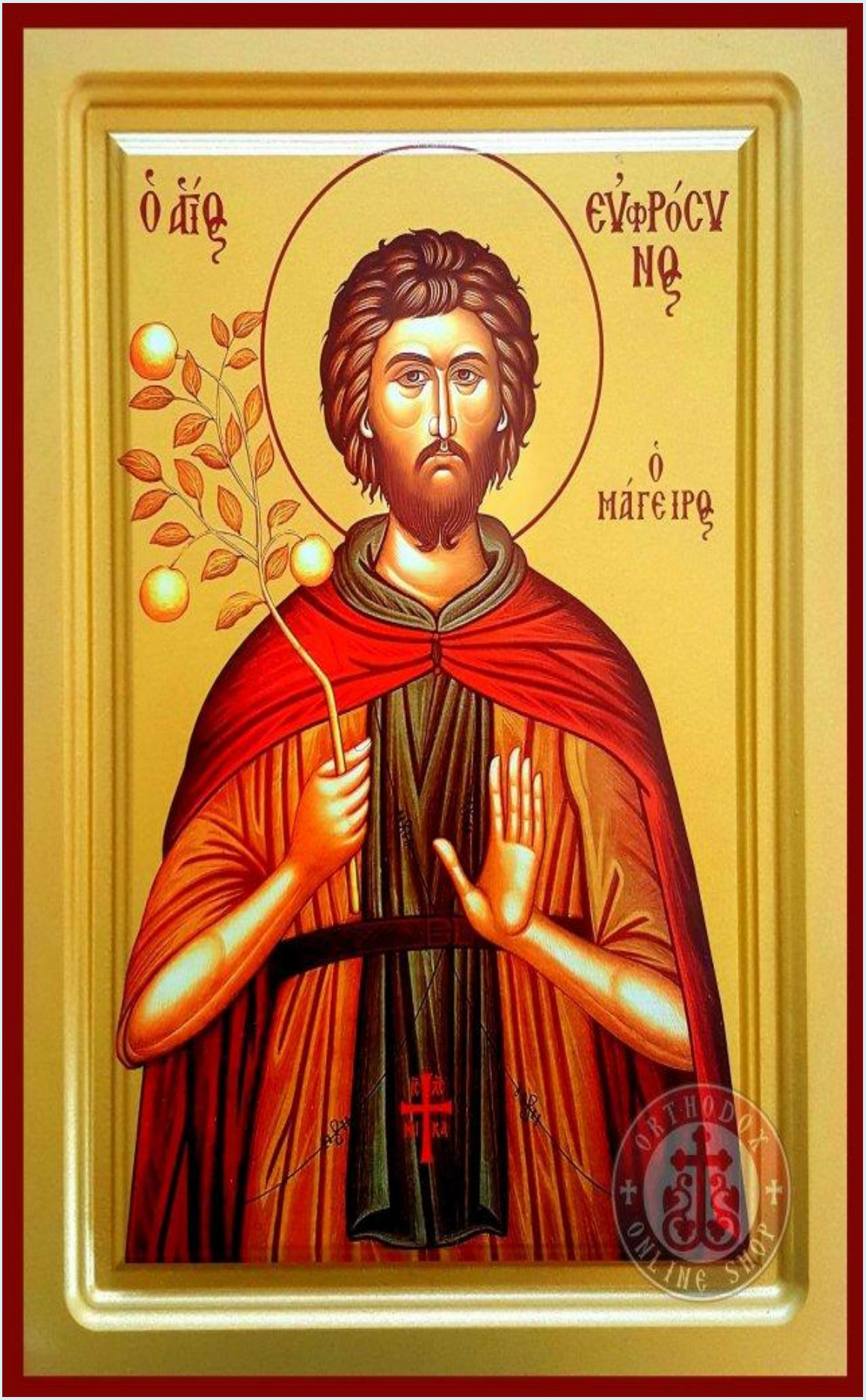
Ὁ ἅγιος
Εὐφρόσυνος
Ὁ μάγειρος

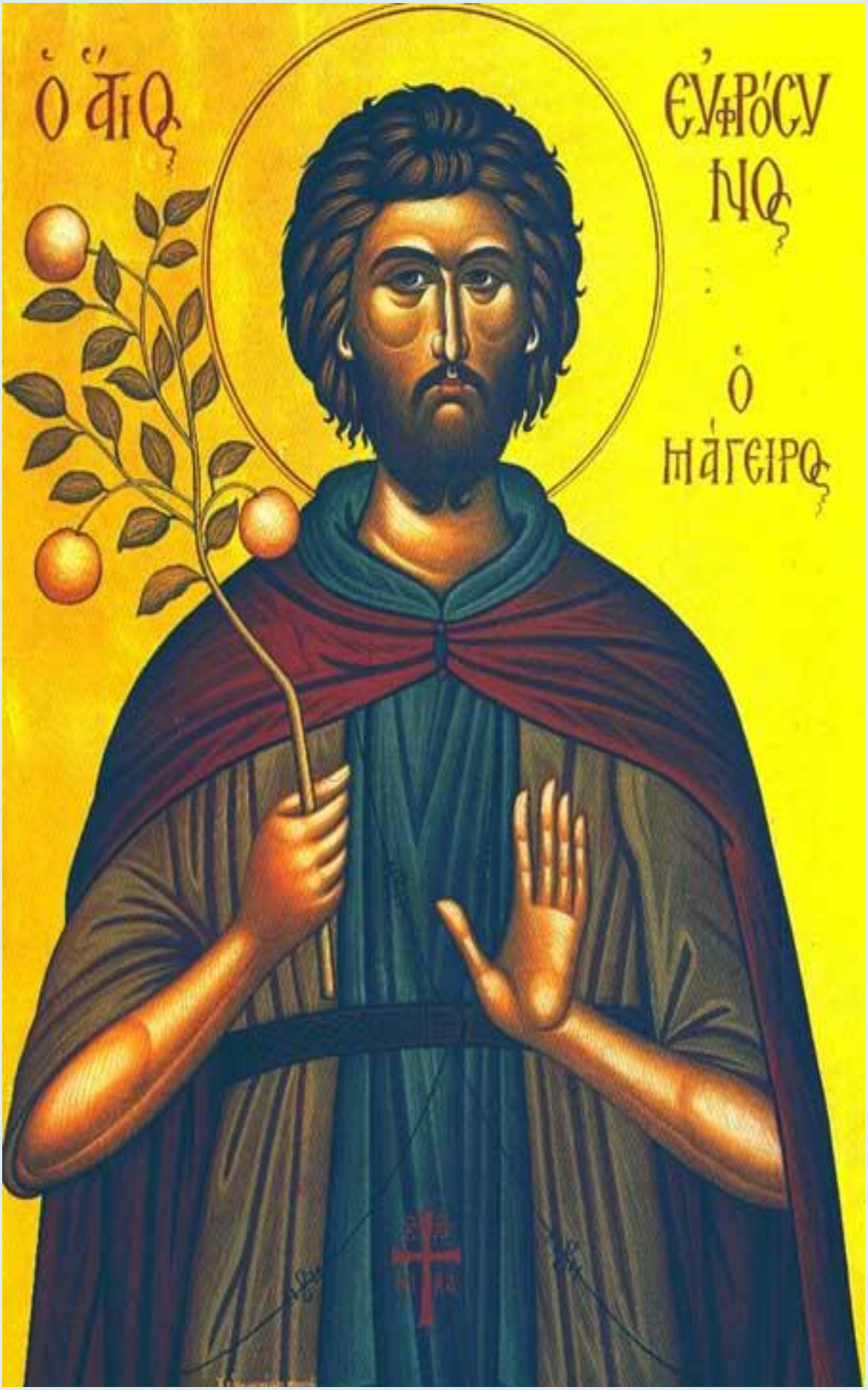
Ὁ ἅγιος
Εὐφρόσυνος
Ὁ
Μάγειρος

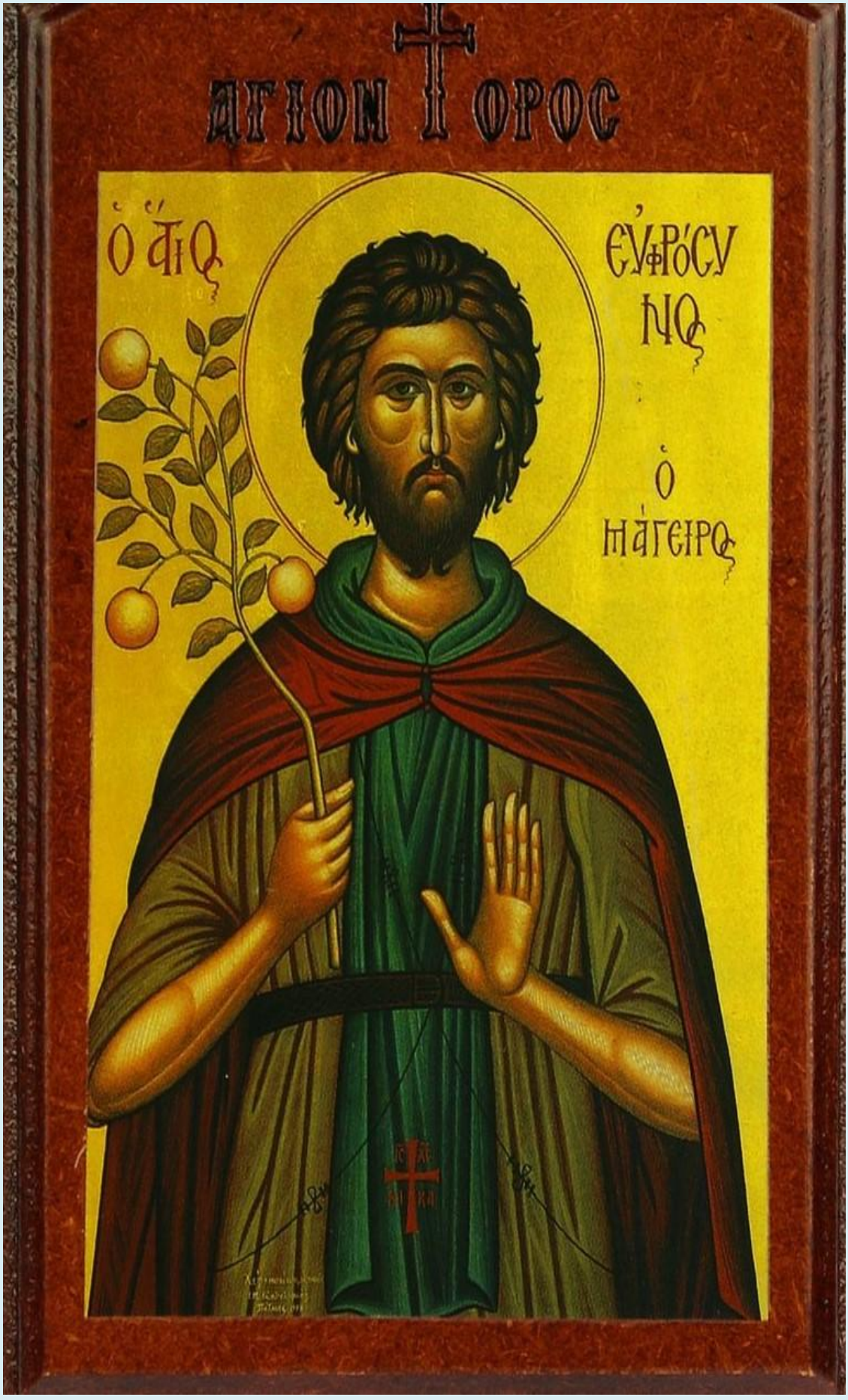
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
Ο
ΝΗΣΤΕΙΡΟΣ

SFÂNTUL
EUFRO
SIH
BUCĂTARUL

SFÂNTUL
CUVIOS
EUFROSIN
BUCĂTARUL

Ὁ ΚΌΠΟΣ ΑΛΛ'
ΑΠΛΌΤΗΤΙ Κ
ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙ
ΘΕΟΣ ΕΜΦΑ
ΝΙΖΕΤΑΙ.
Ὁ ΑΓΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥ
ΝΟΣ
Ὁ ΜΑΓΕΙΡΟΣ

Frescă de la 1547 din Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, Grecia

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΥΦΡΟ

Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria şi Sfântul cuvios Eufrosin

SF. CUV. TEODORA
DIN ALEXANDRIA
SF. CUV. EUFROSIN
BUCĂTARUL

Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria, Sfântul cuvios Eufrosin bucătarul și Sfânta Teodora din Vasta

11 septembrie

Sept
11

6 lucruri despre Sf. Eufrosin Bucătarul

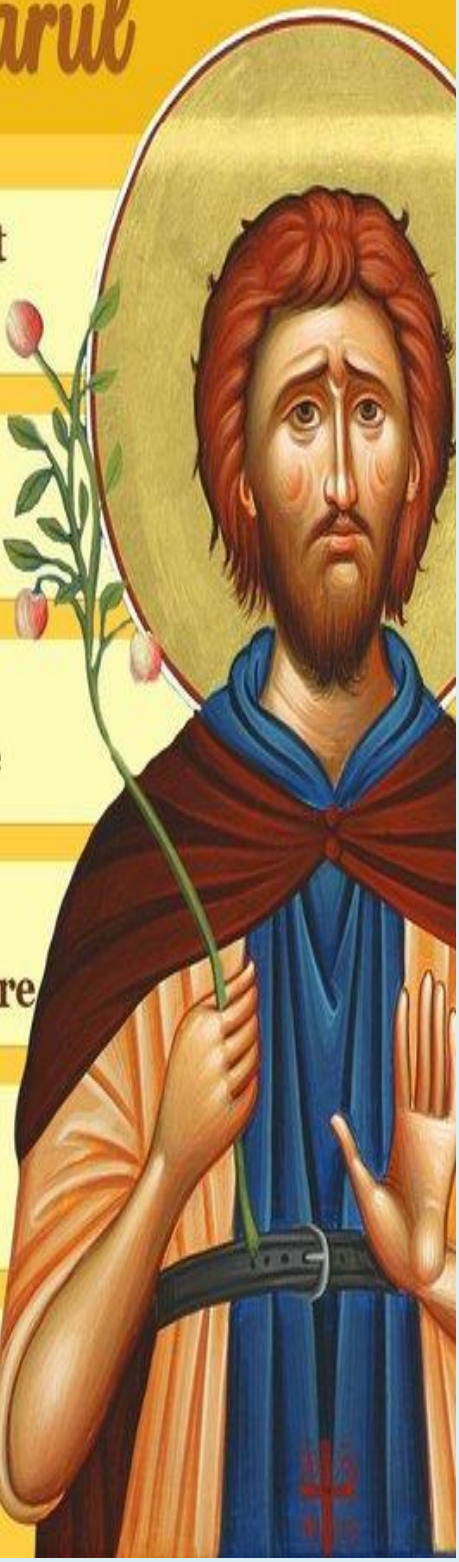

- A fost un om simplu care și-a găsit refugiul într-o mănăstire
- A avut ascultarea de bucătar
- Era adesea ridiculizat de ceilalți monahi, dar a răbdat cu smerenie
- A avut o viață spirituală bogată, necunoscută de frații din mănăstire
- Virtuțile sale au fost cunoscute când un preot l-a văzut în vis, în Rai, oferindu-i 3 mere roșii
- Numele său înseamnă 'bucurie'

BASILICA.RO

6 virtuți ale
Sf. Eufrosin Bucătarul

- Ascultare deplină
- Gândul permanent la Dumnezeu, prin rugăciune și post
- Răbdare în fața defăimărilor
- Slujirea fraților ca lui Dumnezeu
- Tăinuirea virtuților sale
- Fuga de slava oamenilor

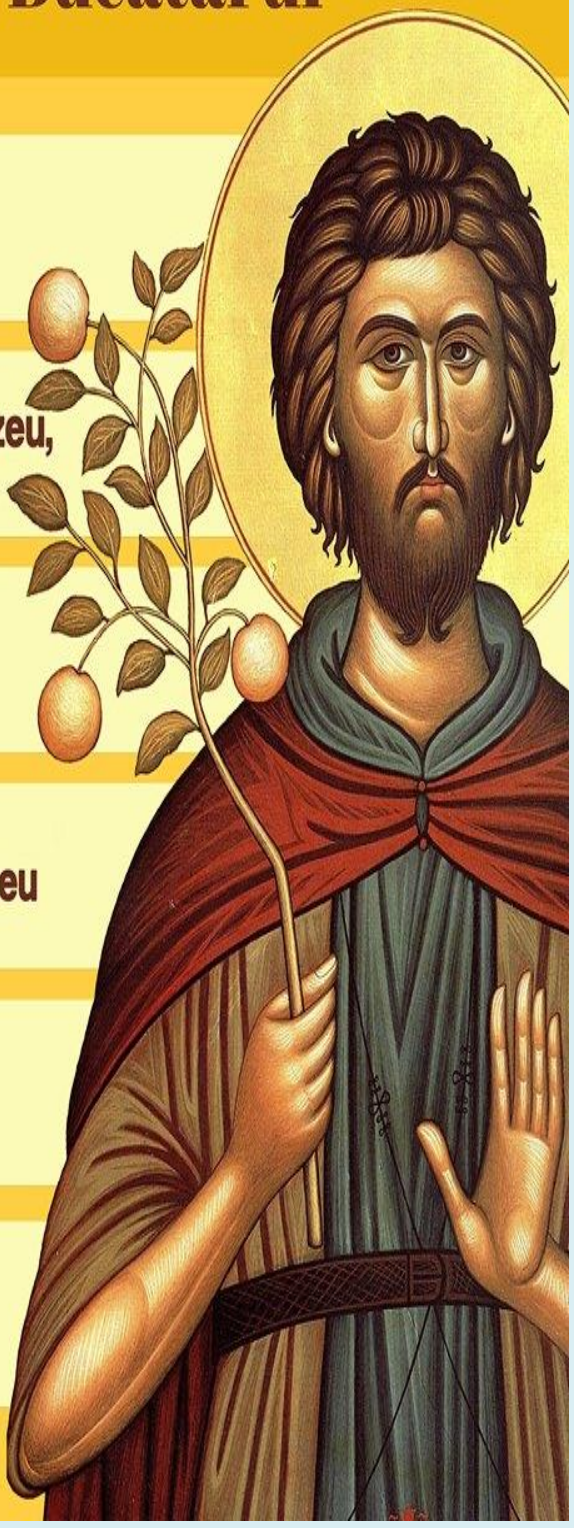

BASILICA.RO

Bucură-te, Sfinte cuvioase Eufrosin!